

ΟΧΙ ΣΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ
ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΑ ΙΓΝΑ
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑ
ΕΤΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΟΛΟΙ/ΤΗ/ ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΠΡΩΙ 8.30 πμ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑ 6 πμ ΠΡΟΠΟΔΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 6 πμ
ΣΤΙ ΚΕΝΤΡΩΣ ΣΤΑ ΠΡΟΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ

**ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΔΕΝ ΦΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ**

■ Φιέστες πρόκλησης

ΕΝΤΑΞΕΙ, το ξέρουμε ότι από τώρα μέχρι τις εκλογές ο Σημίτης θα κόβει συνεχώς κορδέλες εγκαινίων. Εχει μπόλικο πράμα να εγκαινιάσει. Μόνο τα ολυμπιακά έργα (από δυο φορές κατά μέσο όρο το καθένα) αφτάνουν και περισσεύουν για να καλυφτεί τηλεοπτικά ολόκληρη η περίοδος μέχρι τις εκλογές.

Ομως, φιέστες σαν κι αυτή της εγκαινίασης του προτελευταίου τμήματος της Αττικής Οδού, που έγινε την περασμένη Κυριακή, συνιστούν πρόκληση. Μαζεύτηκαν κάτω από ένα τούνελ οι υπουργοί, οι κυβερνητικοί βουλευτές, τα λαμόγια, οι εργολάβοι και μερικές εκαποντάδες Πασόκοι (με προσωπικές τηλεφωνικές κλήσεις μάζευαν κάσμο οι άνθρωποι της Βάσως) για να γιορτάσουν το αυτονόητο: την κατασκευή ενός περιφερειακού οδικού δακτύλου γύρω από την πρωτεύουσα, σαν κι αυτούς που όχι μόνο ο πρωτεύουσες αλλά και δευτερεύουσας σημασίας ευρωπαϊκές πόλεις διαθέτουν εδώ και δεκαετίες.

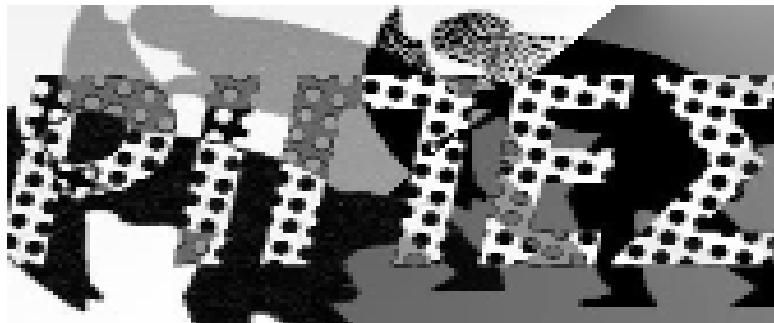
Ακόμα μεγαλύτερη πρόκληση, όμως, είναι να γιορτάζεις για ένα έργο που ο ελληνικός λαός το έχει πληρώσει για να κατασκευαστεί και το πληρώνει για δεύτερη φορά κατά τη χρήση του. Είναι ο μοναδικός εντός πόλης αυτοκινητόδρομος στην Ευρώπη που έχει διόδια. Ήδη, το νταβατζίλικι πήγε στα 2 ευρώ, μόλις φτιαχτεί και ο κόμβος Πλακεντίας θα πάει στα 2,20 και μετά τις εκλογές θα πάει στα 2,80 με 3,00, όπως προβλέπεται από τη σύμβοση. Και μάλιστα, χωρίς χλιομετρική διαφοροποίηση. Ιδιαίτερα ανεξάρτητα αν χρησιμοποιείς τα 65 χιλιόμετρα ή ένα μόνο χιλιόμετρο της διαδρομής.

Και τί πλήρωσαν οι εργολάβοι για την κατασκευή του; Ζήτημα είναι ον πλήρωσαν το 5% του κόστους. Τα υπόλοιπα τα πλήρωσε το ελληνικό δημόσιο. Όσο για το κόστος, με 400 δισ. δρχ. προϋπολογισμό ξεκίνησε και ήδη αγγίζει το 1,5 τρισ. δρχ. Και θα νέμονται το έργο για 20 ολόκληρα χρόνια.

Δεν είναι, λοιπόν, πρόκληση να στήνουν τέτοιες φιέστες (κι αυτές με λεφτά των φορολογούμενων) για ένα έργο που το πλήρωσε ο λαός για να κονομάνε οι εργολάβοι;

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Σφόδρα στενοχωρήδηκε ο Πρετερόπακος με την αποφυλάκιση των 7 ●●● Διότι ασκήθηκε πίεση στη Δικαιοσύνη ●●● Με ανακοινώσεις αναρμοδίων, υπογραφές, διακηρύξεις, δηλώσεις ακόμη και με επεισόδια ή με απειλή επεισόδιων ●●● Σας μένει τώρα καμιά αμφιβολία ότι ήταν αμερικανόπνευστη η όλη φτιάχνη; ●●● Γι' αυτό και ο Λαλιώτης «την [ξανα]είπε» στους Πασόκους ●●● Είστε χαιδανία, σύντροφοι, που εισπράπετε τόσο πολιτικό κόστος για χάρη των Αμερικάνων ●●● Θέλει και πονηριά η πολιτική ●●● Είναι αλήθεια ότι μας φαίνεται, ότι ο Λαλιώτης προετοιμάζεται για την περίοδο που το ΠΑΣΟΚ θα είναι αντιπολίτευση; ●●● Γιατί οι μπάτοι και τότε θα στήνουν σκευωρίες κατά διαδηλωτών ●●● Να δυμόμαστε μόνο τότε πως δεν υπάρχει καλό και κακό ΠΑΣΟΚ ●●● Υπάρχει μόνο «το όλον ΠΑΣΟΚ», κατά τον εύστοχο χαρακτηρισμό του Βενιζέλου ●●● Θα βρεδούν, βέθαια, και πάλι

μουστερήδες που θα ενεργούν σαν δεκανίκια του αντιπολιτεύμενου ΠΑΣΟΚ ●●● Ε, να μη βοηθήσουμε να επανέλθει στην εξουσία η... δημοκρατική παράταξη; ●●● Εντάξει, βιαζόμαστε λίγο σε σχέση με το χρόνο, αλλά το 'χουμε ξαναδεί το έργο ●●● «Υποστήριξα πλήρως την εξωτερική πολιτική της Ουάσιγκτον, συμπεριλαμβανομένου του πολέμου στο Ιράκ, αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί με άφησαν μόνο» ●●● Η δήλωση ανήκει στον έκπτωτο πλέον Εντβαρ Σεβαρντνάζε και θα καταγραφεί -ως υποσημείωση

έστω-στην Ιστορία ●●● Ιως κάποια στιγμή ανάλογες δηλώσεις να υπάρχουν και από «δικούς μας» λακέδες της αμερικανοδουλείας ●●● Διότι, δε μπορεί, κάποιους θα πετάξουν σαν στυμμένες λεμονόκουπες οι Αμερικάνοι ●●● Νάτα, νάτα τα Μπόινγκ στο Μανχάταν... ●●● Μέρα μεσημέρι τα οδήγησαν στους δίδυμους πύργους και το Πεντάγωνο οι πιλότοι αυτοκτονίας ●●● Ενώ το υπερπολυτελές Air Force One νύχτα προσγειώθηκε και νύχτα απογεώθηκε από το αεροδρόμιο της Βαγδάτης ●●● Γιατί τη μέ-

ρα καραδοκούν κάτι παπούδες με «γκράδες» και κάτι παιδιά με «ρουκετάκια» ●●● Χειμένος ο πλανητάρχης πήγε «σαν... κλέφτης στη Βαγδάτη» ●●● Ωραιότατος ο τίτλος της «Ελευθεροτυπίας», αλλά εκείνο το «σαν» τί χρειάζοταν; ●●● Κλέφτης και φονιάς είναι ο Μπους ●●● Γι' αυτό και δεν έχει μούτρα να πάει μέρα στη Βαγδάτη ●●● Ούτε να σεργιάνει στους δρόμους της μπορεί ●●● Να τον υποδεχτούν σαν... απελευθερωτή, βρε αδερφέ ●●● Πάντως, ήταν πολύ ωραία η τελετή της μεταφοράς των φερέτρων των 7 Ισπανών πρακτόρων που «έφαγε» η Ιρακινή αντίσταση ●●● Είχε μια γκλαμούρια, μια μεγαλοπρέπεια, βρε παιδί μου ●●● Άμ εκείνοι οι Γιαπωνέζοι γιάπηδες, που σταμάτησαν να κολατσίσουν στο Τικρί και τους... κολάτσισαν κάτι καλόπαιδα με Καλάσνικοφ ●●● Πού πάρε για Γιαμαρότο, τουρίστας στην Ακρόπολη νομίζεις πως είσαι; ●

◆ Καμιά δεκαπενταριά βουλευτές του έχουν αράξει, ο Λαλιώτης πετάει τα καρφιά του με κάθε ευκαιρία, ο Παπαθεμελής ανακοινώνει τη δημιουργία κόμματος (καμιά πενηνταριά χιλιάδες ψηφαλίκια μπορεί να τα κόψει, στη χειρότερη), ο Νεονάκης ξιφουλκεί κατά του Χριστοδουλάκη και του Χρυσοχοΐδη, ο Συμπώκος φωνάζει ότι «η νοημοσύνη των πάντων έχει προσβληθεί και τα δύσα διαδραματίστηκαν εκθέτουν και

Μην ξεχνάτε την οικονομική εξόρμηση της «Κ»

ΚΑΡΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΕΥΡΩ 10

Λογαριασμός για καταθέσεις στην Εθνική 100/87804638

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Συνολικά το Νοέμβριο έχασαν τη ζωή τους (σ.σ στο Ιράκ) 104 στρατιώτες των συμμαχικών δυνάμεων, εκ των οποίων 79 Αμερικανοί και 25 άλλων εθνικοτήτων. Ο στρατηγός Μάρκ Κίμπιτ δήλωσε από τη Βαγδάτη ότι ο «εχθρός» αλλάζει στρατηγική για να βάλει πλέον εναντίον «εύκολων στόχων». «Ο εχθρός είναι έξυπνος και ευελικτός, έχει όμως απέναντί του και έναν εξίσου έξυπνο και ευελικτό εχθρό», είπε ο Κίμπιτ.

Ασποσιέπιντ Πρες «Είδα μία πρωτόγνωρη απο-

μένος ο Σημίτης στο συλλυπητήριο τηλεγράφημα προς τον Αθηνάρ σε σχέση με εκείνο που είχε στείλει στον Μπερλουσκόνι. Αυτή τη φορά απέφυγε τους χαρακτηρισμούς («αποτρόπαια βομβιστική επίθεση») και περιορίστηκε στην έκφραση της βαθύτατης λύπης, εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης και του ίδιου προσωπικών. Οπως βλέπετε, δεν μιλάει και εξ ονόματος του ελληνικού λαού. Αν δεν πρόκειται για παραδειγμή, τότε έχουμε να κάνουμε με πρόδο. Με αναγνώριση του ότι ο ελληνικός λαός όχι μόνο δεν αισθάνθηκε λύπη, αλλά αντιθέτως πέταξε από τη χαρά του όταν πληροφορήθηκε το μαντάτο της εκτέλεσης

των 7 Ισπανών πρακτόρων από τις δυνάμεις της Αντίστασης.

◆ Μετρούν τους νεκρούς, αλλά δεν λένε λέξη για τους τραυματίες. Σύμφωνα όμως με την έγκυρη ισπανική εφημερίδα «Ελ Παΐς», μόνο στο στρατιωτικό νοσοκομείο του Λάντστοουλ στη Γερμανία έχουν νοσηλευτεί από την έναρξη της εισβολής στο Ιράκ πάνω από 8.200 τραυματίες αμερικανοί στρατιωτικοί. Περονόσπορος

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Καθεστώς το ΠΑΣΟΚ». Γιατί καθεστώς το ΠΑΣΟΚ; Γιατί κέρδισε τις εκλογές το '93, το '96 και το 2000. Τρεις εκλογές! Κώστας Σημίτης

μένου σχεδίου, πολεμούσαν έως τελικής πτώσεως. Μας έστελναν ένα μήνυμα, με αυτόν τον τρόπο».

Ουάσγκτον Ποστ

Κήρι ο κ. Συμπώκος για τον κ. Χρυσοχοΐδη! Κήρι ο κ. Χρυσοχοΐδης για τον κ. Συμπώκο! Εξακολουθούν να συνυπάρχουν στο ίδιο κόμμα, στα ίδια εγκαίνια, στην ίδια πόλη, κλέφτης η ψεύτης ο ένας για τον άλλο...

Στάθης (Ελευθεροτυπία)

Το κοινωνικό ιδεώδες του Ευαγγελίου είναι μετακαπιταλιστικό, μετακομμουνιστικό και μετασοσιαλιστικό, δηλαδή αριστερότερα από κάθε λογής κοινωνικόν αρι-

στεριομό.

Στελίος Παπαθεμελής

Εκεί φτάσαμε. Κάθε χρόνο να δανειζούνται όλοι και περισσότερα νοικοκυριά, όχι μόνο για να αγοράσουν κάποια καταναλωτικά είδη (έπιπλα, αυτοκίνητο κλπ.), αλλά και για να γιορτάσουν τα χριστουγενναία ή το Πάσχα. Στο κυνήγι, μάλιστα, της πελατείας, οι τραπεζίτες προσφέρουν με τα «ειδικά αυτά δάνεια» και διάφορα «δωράκια». Μόλις χτες διαβάσαμε ότι η Εθνική Τράπεζα φέτος θα καινοτομήσει, όχι μόνο επειδή θα προσφέρει τα εορτοδάνεια «χωρίς όριο» (δηλαδή το όριο των 3.000 ευρώ), αλλά και επειδή θα

επιβραβεύσει όσους τη

ΚΟΝΤΡΑ

■ Το ψωμί ψωμάκι

ΤΟ ΨΩΜΙ κατέχει μια ιδιαίτερη θέση στο καθημερινό διαιτολόγιο της ελληνικής οικογένειας. Σε βαθμό που κάποιοι (από τους χορτάτους) να μιλάνε για «κατοχικό σύνδρομο» και να ειρωνεύονται τις διαμαρτυρίες και τη μουρμούρα που ξεσηκώνονται κάθε φορά που οικριβώνει το ψωμί.

Ετσι και τώρα, άρχισαν τις ειρωνείς μόλις ανακοινώθηκε η αύξηση κατά 10-20 λεπτά το κιλό της τιμής του ψωμιού. Μήπως, όμως, μπορούν όλοι αυτοί οι κύριοι να μας πουν πώσο έχει ακριβύνει το ψωμί από τις αρχές του 2002 που καθιερώθηκε το ευρώ; Να το πούμε εμείς: 36%. Η πρώτη αύξηση έγινε με το πρόσχημα της στρογγυλοποίησης και η τωρινή γίνεται λόγω της νέας αύξησης στις τιμές των αλεύρων. Ο κόσμος, βέβαια, τα βάζει με τους αρτοποιούς, αλλά η ρίζα του κακού βρίσκεται στους αλευροβιομήχανους. Από το καλοκαίρι το αλεύρι έχει ακριβύνει σε ποσοστά από 5% μέχρι 12%, ενώ με την έναρξη της νέας χρονιάς προετοιμάζουν νέες μεγάλες αυξήσεις που θα φτάσουν μέχρι και το 20%.

Και βέβαια, το ψωμί δεν είναι το μόνο είδος πρώτης ανάγκης που έχει ακριβύνει τόσο πολύ. Απλά, λόγω της θέσης του στη διατροφή μας λειτουργεί συμβολικά και μας... ανάβει τα λαμπτάκια.

Το έχουμε σημειώσει πολλές φορές, αλλά θα το επαναλάβουμε: το να διαμαρτύρεσαι ενάντια στην ακρίβεια δεν αρκεί. Ασε που μπορεί να λειτουργείς και αποπροσαντολιστικά. Η καπιταλιστική αγορά δουλεύει με τους δικούς της νόμους και δεν καταλαβαίνει από διαμαρτυρίες. Ο εργαζόμενος πρέπει να κοιτάξει το δικό του εμπόρευμα, αυτό που πουλάει για να μπορέσει να ζήσει. Την εργατική του δύναμη. Είναι το μόνο εμπόρευμα που μπαίνει σταθερά στη διατίμηση. Ας φροντίσει, λοιπόν, να το πουλήσει ακριβότερα. Η ακρίβεια στο κόστος ζωής αντιμετωπίζεται μόνο με αυξήσεις στους μισθούς.

Υπάρχουν, βέβαια, και άλλες «λύσεις». Τις προσφέρουν αφειδώς οι τράπεζες που με την ευκαιρία των γιορτών πλασάρουν και πάλι εορτοδάνεια, προσωπικά δάνεια, πιστωτικές κάρτες με μεταφορά υπολοίπου και ό,τι άλλο μπορεί να δελεάσει τον ταλαίπωρο εργαζόμενο που ασφυκτιά από τη λιτότητα. Με επιτόκια 5 και 6 φορές πάνω από τα επιτόκια ταμειαυτήριου και με υποθήκευση του ίδιου του μεροκάματου για την αποπληρωμή τους.

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΦΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ

Ηώρα της ετυμηγορίας έφτασε. Ο επιτετραμένος κρατικός λειτουργός θα εκφωνήσει την απόφαση που πάρθηκε πριν από 28 χρόνια. Από την ημέρα της εκτελεσης του αρχιπράκτορα της CIA Γουέλ. Θάνατος. Τα υπόλοιπα που μεσολάβησαν απλά πρόσθεταν εκτελέσεις στην καθαρή ετυμηγορία ενάντια στους εχθρούς του καθεστώτος. Το μόνο που πρέπει να παρθεί υπ' όψη είναι η συγκυρία. Σκεφτείτε, αν οι εκτελεστές του ορχιεγκληματία Γουέλς από κάποια διαβολική σύμπτωση έπεφταν εκείνη την ώρα στα χέρια των κατασταλτικών μηχανισμών, σε τί περιπέτειες θα έμπταινε ολόκληρο το πολιτικό σύστημα της χώρας. Η δεδομένη ετυμηγορία πώς θα γινόταν δεκτή από τις λαϊκές μάζες; Από τις μάζες που ένιωθαν μεγάλη ικανοποίηση από τον εκσφεντονισμό αυγών, ντοματών και άλλων ζαρζαβατικών στην αμερικάνικη πρεσβεία. Άλλα επειδή η πολιτική και κοινωνική πάλη δεν διεξάγεται με... αν, ας αφήσουμε τη σεναριολογία του παρελθόντος, υπενθυμίζοντας δύο βασικότατες αλήθειες.

Το καθεστώς της βαρβαρότητας και της εκφετάλλευσης, το καθεστώς της ασυδοσίας, της μίζας, της ρεμούλας, της απεριγραπτής υποκρισίας και ψευτιάς, το καθεστώς της αστικής δικτατορίας, θα χρησιμοποιεί παντού και πάντα όλα τα «νόμιμα» και όλα τα «παράνομα» όπλα του για να καταπινέξει ό,τι θέτει σε κίνδυνο τη συνέχιση της ύπαρξής του.

Το λαϊκό παράγοντα είναι υποχρεωμένο να τον παίρνει υπ' όψη του, γιατί θέλει να έχει ήσυχο το κεφάλι του, τον θέλει δικό του, γιατί οι αναταράξεις-όπως και να το κάνουμε- είναι ενοχλητικές, αλλά μέχρι εκεί. Αν χρειαστεί, αν θίγονται ζωτικά συμφέροντα, αν θέτονται υπό αμφισβήτηση οι «αρχές» της εκφετάλλευσης ανθρώπου από όνθρωπο, τότε δεν διστάζει όχι μόνο να τον γράψει στα παλιά του τα παπούτσια, αλλά και να τον αιματοκυλήσει με τον πιο βίαιο τρόπο.

Η συγκυρία, λοιπόν, του παγκόσμιου και τοπικού συσχετισμού της πάλης των τάξεων ήταν αυτή που καθόρισε όλα αυτά που ζήσαμε εδώ και ενάμιση χρόνο, από την ώρα που η βόμβα έσκασε στα χέρια του Σάββα στον Πειραιά. Το καθεστώς, η κυβέρνηση, ενώ ετοιμαζόταν, ενώ προετοιμάζει την κοινή γνώμη για τη δικιά του (της) συμβολή στον ιερό πόλεμο κατά της

τρομοκρατίας-ενόψει και των ολυμπιακών αγώνων- με συλλήψεις αυτών που ονομάστηκαν συνήθεις ύποπτοι, με μαρτυρίες αναξιοπαθύντων χηρών και ορφανών, με αξιοποίηση της φαντασίας των αμερικάνων και βρετανών πρακτόρων, δέχτηκε ένα αναπάντεχο δώρο. Ομως το τυχαίο δεν ήταν αυτό που καθόρισε τις εξελίξεις. Οπως δε μπορεί να τις καθορίσει ποτέ. Ο συσχετισμός πάλης τις καθόρισε. Ο συσχετισμός που διαμορφώνει τον εκμεταλλεύμενο άνθρωπο σαν σύγχρονο Προμηθέα καρφωμένο στον καναπέ του, με την αχρόταγη τηλεοπτική εικόνα να του κατατρώγει τα κύτταρα του εγκεφάλου.

Από την ξαφνική στροφή, λοιπόν, μετά τον Ευαγγελισμό, από την κλειστή στροφή με την πραξικοπηματική σύλληψη του Γιάννη Σερίφη, από την ανηφόρα του ζεκινήματος του 1ου Εκτακτου Στρατοδικείου, στην ημέρα που η κυρίαρχη τάξη θα εκφωνήσει τη δεδομένη απόφασή της.

Πολλά, πάρα πολλά μεσολάβησαν αυτό το διάστημα. Η ιστορία της ανθρωπότητας

αργανιστάν. Η ιμπεριαλιστική αντιτρομοκρατική υστερία έδειξε το προγματικό της πρόσωπο. Μόνο που αυτή τη φορά, εντελώς απρόσμενα για τους αλαζόνες και τους ηπητημένους, άρχισε να βρίσκει το δάσκαλό της. Το άπλετο φως της αντίστασης, τα μηνύματα και οι ταξικές αλήθειες που εκπέμπει, βιώθησαν πολύ να ξεκαθαρίσει η ομήλη από τα ιδεολογήματα των απολογητών και των οπαδών της βαρβαρότητας στην αίθουσα του Κορυδαλλού.

Για ποιο ανθρώπινη ζωή υπέρτατη αξία να περηφανευτούν και να μιλήσουν, χωρίς να εισπράξουν το αντίτυμο της υποκρισίας τους οι επιτετραμένοι του καθεστώτος και οι δοσιλογοι; Οχι μόνο στη Βαγδάτη, τη Γάζα και την Καμπούλ, αλλά εδώ, στη χώρα που θα αποκαταστήσει το αθλητικό ιδεώδες των ολυμπιακών αγώνων, στη χώρα που φροντίζει να πέσουν όσο γίνεται περισσότερα κορμιά εργατών στο χώμα, γιατί ο ουγγρονος καπιταλιστικός Μινώταυρος δεν τρέφεται μόνο με πολύ ιδρώτα αλλά και με πολύ αίμα.

Ενα χρόνο τώρα, το έκτακτο στρατοδικείο No1 μετατράπηκε σε αυτό που έπρεπε να μετατραπεί. Σε βήμα καταγγελίας και αποκάλυψης του καθεστώτος, του ιμπεριαλισμού, των θεσμών τους, των νόμων τους -έκτακτων και τακτικών-, των μηχανισμών τους και των υπαλλήλων τους. Βοήθησε πάρα πολύ σε αυτή η περήφανη στά-

ση της πλειοψηφίας των κατηγορούμενων, είτε ήταν μέλη της EO17N είτε όχι. (Εκτός βέβαια των τριών θλιβερών... μετανοητών). Αυτοί ήταν που με την βιώθησαν των δικηγόρων, των μαρτύρων υπεράσπισης και όλων των ανθρώπων του αγώνα που στάθηκαν στο πλευρό τους συνέτριψαν τις σημιτικές ρήσεις, ότι πρόκειται για συμμορία ληστών και δολοφόνων και ότι η αριστερά δεν έχει καμιά σχέση με αυτά τα πράγματα. (Θα πείτε, περίμενε η νομιμόφρων αριστερά, κοινοβουλευτική και μη, να αφορίσει ο Σημίτης τη 17N; Οχι. Φρόντισε αυτή να το κάνει γρηγορότερα). Αυτοί ήταν που όρθωσαν το ανάστημά τους και εμπόδισαν -αν δεν την απέτρεψαν- την κυρίαρχη τάξη να ξαναγράψει την ιστορία. Αυτοί οι άνδρες είναι τα αποτελέσματα ενός και παραπάνω χρόνου αντιπαράθεσης δεν είναι μαζί του. Η τρομολογεία που προσπάθησε να επιβάλει, η συλλογή υπογραφών υποταγής που προσπάθησε να μαζεύει, όχι μόνο δεν συγκεντρώθηκαν αλλά και πολλές πάρθηκαν πίσω. Και το σημαντικότερο, κόσμος βγήκε στο δρόμο, ρουφιάνοι και νοικοκυριάνοι αναδηπλώθηκαν και ο σύγχρονος Προμηθέας δέχτηκε μια καλή δόση ηλεκτρικού ρεύματος που τον έκανε να ανασηκώσει το περιμένοντο του κεφάλι.

Για να λέμε, όμως, και του στραβού το δίκιο, η κυβέρνηση και η κυρίαρχη τάξη, παραβλέποντας ακόμα και τις εικλήσεις των επιτετραμένων της εισαγγελικών επιτρόπων της τηλεόρασης, που για το όφελος της τοπειόλας τους ζητούσαν και αυτοί να μεταδοθεί η δίκη, σωστά απαγόρεψαν στην ουσία τη μετάδοσή της. Γιατί αν μεταδιδόταν, πέρα από το καρμπινάτο της πολιτικής δίκης που θα αποδεικνύοταν, πέρα από το μαστίγωμα του καθεστώτος της ιμπεριαλιστικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας, που θα έφτανε στον καταπιεσμένο, ήταν ορατός ο κίνδυνος το νευρικό σύστημα του σύγχρονου Προμηθέα Δεσμώτη να αρχίσει να αντιδρά. Η περήφανη στάση των δικών του ανθρώπων, των ανθρώπων που πάλευαν γι' αυτόν, των ανθρώπων της δίκης του κοινωνικής τάξης, σε σχέση με τη γλοιώδη, αλαζονική στάση των πολιτικών εναγόντων της αντίπολης τάξης, της τάξης των εκμεταλλευτών, θα του εξέπειμπε ένα δυνατό σήμα αντίστ

τους νομικότερους όρους! Γ' αυτό όμως θα μιλήσουμε παρακάτω. Εδώ θα υποβάλουμε μόνο ένα ερώτημα. Πόσο κυρίαρχο μπορεί να είναι ένα κράτος, όταν ένα άλλο μπορεί ανά πάσα στιγμή να το κόψει στα δύο; Γιατί υπάρχει αμφιβολία ότι οι Σιωνιστές, αν δουν τα σκούρα, θα κλείσουν αυτόν τον "μονίμως ανοιχτό" διάδρομο; Μόνο αφελείς θα μπορούσαν να πιστεύουν κάτι τέτοιο.

Πέρα όμως απ' αυτό, η συμφωνία προβλέπει ότι "η ισραηλινή αεροπορία θα έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τον κυρίαρχο παλαιοστινιακό εναέριο χώρο για εκπαιδευτικούς σκοπούς, σύμφωνα με το Παράρτημα Χ, το οποίο θα βασίζεται σε κανόνες που αναφέρονται στη χρήση του ισραηλινού εναέριου χώρου από την ισραηλινή αεροπορία" (άρθρο 9). Μα καλά, για ντιπ ηλιθίο τον περνάνε τον Παλαιοστινιακό λαό; Τί σού κυρίαρχος θα είναι ο εναέριος χώρος του "Παλαιοστινιακού κράτους", όταν θα μπορεί να γίνεται κάσκινο απ' τα σιωνιστικά βομβαρδιστικά; Τα παραμύθια περί "εκπαιδευτικών σκοπών" δεν είναι παρά κουτόχορο για τους αφελείς, όπως όλοι καταλαβαίνουμε. Άλλωστε, γιατί δεν προβλέπεται κάτι ανάλογο και για τον ισραηλινό εναέριο χώρο; Ξεχάσαμε όμως. Το παλαιοστινιακό κράτος δεν θα έχει στρατό, μόνο μπάτσους.

■ Στη θέση τους το «τείχος του αίσχους» και τα μπλόκα.

Αποτελεί πρόκληση αυτή η "ελπιδοφόρα" συμφωνία που αποτελεί και τελική λύση, κατά τα λεγόμενα των εμπνευστών της, να μην κάνει λόγο για το τείχος του αίσχους και την ταπείνωση των Παλαιοστινών εργατών στα μπλόκα. Εδώ μέχρι και ο διοις ο ΟΗΕ σε εκθέσεις του αναφέρει ότι το τείχος θα έχει καταστροφικές συνέπειες για τον Παλαιοστινιακό λαό. Ακόμα μια "λεπτομέρεια" θα μας πείτε!

Για να είμαστε πιο ακριβείς, όμως, η συμφωνία δεν πνίγει εντελώς το ζήτημα. Γιατί προβλέπει ότι "κάθε Μέρος, θα λαμβάνει στο αντίστοιχο έδαιρος του τα μέτρα που θεωρεί αναγκαία για να εξασφαλίσει ότι πρόσωπα, οχήματα ή άγαθά δεν θα μπαίνουν στο έδαιρος του άλλου παρανόμως" (άρθρο 11, παρ.4). Δηλαδή, το τείχος που χτίζουν οι Σιωνιστές στη Δυτική Οχθή θα παραμείνει, εφόσον κρίνεται αναγκαίο για να εξασφαλίζει ότι οι "τρομοκράτες" δεν θα μπαίνουν σε Ισραηλινό έδαιρος! Το ίδιο και για τα μπλόκα, εφόσον "η κίνηση μέσω των συνόρων θα γίνεται μόνο μέσω των προσδιορισμένων συνοριακών διαβάσεων" (άρθρο 11, παρ. 3). Είναι γνωστό ότι χιλιάδες Παλαιοστινοί εργάτες στις εποχές της "ειρήνης", πριν την έναρξη της δεύτερης Ιντιφάντα, περνούσαν τα σύνορα με απίστευτη ταλαιπωρία για να μπουν στο Ισραήλ να δουλέψουν. Γ' αυτό και πολλοί αναγκάζονταν να περνάνε "παράνομα" μετατρεπόμενοι σε ζωντανούς στόχους για τις ισραηλινές περιπτύλους. Μήπως κι αυτά αποτελούν λεπτομέρειες;

■ Στη λήθη οι Πρόσφυγες

Το ζήτημα που ξεσήκωσε τη μεγαλύτερη οργή στον Παλαιοστινιακό λαό (ακόμα και μέσα στην PLO) ήταν το ζήτημα των προσφύγων. Είναι γνωστό ότι πάνω από τρία εκατομμύρια πρόσφυγες (ορισμένες πηγές τους ανεβάζουν στα τέσσερα εκατομμύρια) ζουν σε παλαιοστινιακά προσφυγικά στρατόπεδα, στο Λίβανο, την Ιορδανία και σε άλλες χώρες, και πολλοί έχουν διασκορπιστεί σε όλο τον πλανήτη (αναφέρομενοι ως Παλαιοστινοί της διασποράς). Το δικαίωμα της επιστροφής τους ήταν ένα απ' τα μεγαλύτερα αγκάθια στην ισραηλινοπαλαιοστινιακή διένεξη, που κανείς δεν ήθελε να αγγίξει. Κάτι είχε γράψει πριν μερικά χρόνια ο Αραφάτ στους Τάιμς της Νέας Υόρκης για την ανάγκη να ληφθεί υπόψη η δημογραφική σύνθεση του πληθυσμού στο Ισραήλ (που θα αλλοιωνύται με την επιστροφή όλων των προσφύγων) και ξεσκηθηκαν κι οι πέτρες για να τον φάνε.

Η "συμφωνία της Γενεύης" λύνει το πρόβλημα όπως ο Αλέξανδρος «έλυσε» το γόρδιο δεσμό: με το σπαθί. Σύμφωνα λοιπόν με το άρθρο 7 της συμφωνίας, "το καθεστώς των Παλαιοστινών προ-

σφύγων θα τερματιστεί με την προγμάτωση του Μόνιμου Τόπου Κατοικίας (ΜΤΚ) κάθε πρόσφυγα όπως προσδιορίζεται από τη Διεθνή Επιτροπή. Αυτή η συμφωνία προβλέπει τη μόνιμη και πλήρη λύση του προβλήματος των Παλαιοστινών προσφύγων. Καμία διεκδίκηση δεν μπορεί να εγερθεί εκτός από αυτές που αναφέρονται στην εφαρμογή αυτής της συμφωνίας". Για να μην σας κουράζουμε περισσότερο, οι πρόσφυγες υποχρεούνται να δηλώσουν τον μόνιμο τόπο κατοικίας τους, που μπορεί να είναι είτε το κράτος της Παλαιοστινής είτε οι σημερινές "φιλοξενούσες χώρες" είτε τρίτες χώρες είτε το κράτος του Ισραήλ. Εάν όμως επιλέξουν να γυρίσουν στις εστίες τους που βρίσκονται στο Ισραήλ, αυτή η επιλογή "θα είναι στην κυριαρχη ευχέρεια του Ισραήλ και θα βρίσκεται σε συμφωνία με έναν αριθμό του οποίο υποβάλλει το Ισραήλ στη Διεθνή Επιτροπή".

Σιγά μην επιτρέψουν οι Σιωνιστές να γυρίσουν όλοι οι πρόσφυγες στα σπίτια τους. Αυτό θα ήταν σα να έβαζαν στα θεμέλια τους μια βραδυφλεγή βόμβα. Δεν θα ζητούσαν ίσια δικαιώματα και δεν θα αντιδρούσαν όλοι αυτοί οι Παλαιοστινοί στο να γίνουν ραγιάδες των Ισραηλινών;

■ Σύγουρη αποτυχία

Εδώ αναγκαστικά σταματάμε. Νομίζουμε ότι όλες οι... λεπτομέρειες που αναφέραμε παραπάνω πείθουν και το πιο δύσπιστο για τους στόχους αυτής της συμφωνίας και τις προθέσεις των εμπνευστών της. Σε καμία περίπτωση δεν βγαίνουν έξω απ' τα αισφυκτικά πλαίσια της "αντιτρομοκρατικής συμφωνίας" με τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές.

Οσο σίγουρο όμως κι αν είναι αυτό, τόσο σίγουρη είναι και η αποτυχία τους. Γιατί ούτε ο Σαρόν δε δέχεται να προχωρήσει σε τελικές ρυθμίσεις πριν εξοντωθεί και ο τελευταίος Παλαιοστινος "τρομοκράτης", ούτε όμως ο παλαιοστινιακός λαός θελει τέτοια "ειρήνη". Δεν είναι ανευ σημασίας ότι όλες ανεξαρέτωσ οι παλαιοστινιακές οργανώσεις της Ιντιφάντα καταδίκασαν σαν προδοτική αυτή τη συμφωνία κι έγιναν διαδηλώσεις χιλιάδων απόμων σε παλαιοστινιακά προσφυγικά στρατόπεδα (2000 αναφέρουν τα πρακτορεία μόνο για τη Τζαμπαλίγα). Σύμφωνα με τον "Ισλαμικό Σύνδεσμο για την Παλαιοστίνη" (IAP), «στην πόλη της Γάζας μονάχα, εκαποντάδες πολιτικοί ήγετές που αντιπροσωπεύουν τις κυριότερες παλαιοστινιακές πολιτικές κατευθύνσεις, συμπεριλαμβανομένων στελεχών της PLO, καταδίκασαν τη Συμφωνία της Γενεύης και κάλεσαν τον πρόεδρο της Παλαιοστινιακής Αρχής, Γιασέρ Αραφάτ να την απορρίψει "δημόσια και ξεκάθαρα» (2/12/03). Κάτι που δεν έχει κάνει, ούτε πρόκειται να το κάνει, μια και η συμφωνία έγινε με την καλυμμένη υποστήριξη της Παλαιοστινιακής Αρχής. Άλλωστε ο Αραφάτ έδωσε εξουσιοδότηση σε δύο υπουργούς του να μεταβούν στη Γενεύη για την τελετή, παρά τις αρχικές του επιφυλάξεις.

Κλείνουμε με τη δήλωση του επικεφαλής του τμήματος προσφύγων της PLO, Αμπντουλάχ Χουράν: «Ας γίνει γνωστό σε όλους ότι αυτοί που συμμετείχαν στη "συμφωνία της Γενεύης" δεν μας αντιπροσωπεύουν και εάν αυτοί ισχυρίζονται πως το κάνουν, μην τους πιστεύετε» (IAP, 2/12/03). Γ' αυτό και έχουμε κάθε λόγο να μην πιστεύουμε στα στημένα γκάλοπ (που έδωσαν στη δημοσιότητα οι πρωτεργάτες της συμφωνίας), που έδειχναν μια οριακή πλειοφηρία του Παλαιοστινιακού λαού να υποστηρίζει αυτή τη συμφωνία. Ακόμα κι αν τα γκάλοπ δεν ήταν ψευτικά, είναι σίγουρο ότι οι εμπνευστές της "συμφωνίας" απέκρυψαν όλη την αλήθεια απ' τον Παλαιοστινιακό λαό, όπως έκαναν και οι εδώ δημοσιογράφοι (οι δεύτεροι για να τεκμηρώσουν την άποψή τους ότι "υπάρχει λύση απ' τους μετριοπαθείς όλων των πλευρών").

Ο Παλαιοστινιακός λαός όμως δεν θα γίνει ούτε χαριές ούτε συνεργάτης των Αμερικάνων. Η πενηντάχρονη ιστορία του κι οι σημερινές καθημερινές μάχες που δίνει αποτελούν την απόδειξη. Ας το πάρουν χαμπάρι οι γλείφτες των Αμερικάνων.

Κ. Βάρλας

Προπαγανδιστικά ψέματα

Η "μεγάλη επιτυχία" των Αμερικανικών δυνάμεων κατοχής την περασμένη Κυριακή στη Σαμάρα, 120 χιλιόμετρα βόρεια της Βαγδάτης (στο κέντρο του λεγόμενου "σουνιτικού τριγώνου") με τους 54 νεκρούς ιρακινούς τρομοκράτες δεν ήταν παρά ένα ακόμα προπαγανδιστικό ψέμα για εσωτερική κατανάλωση. Αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά προκύπτει από όλα τα γεγονότα που παρουσιάστηκαν ακόμα και από δυτικά ειδησεογραφικά πρακτορεία.

Μέχρι και το CNN αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι οι εκπιμήσεις των κατοχικών αρχών -γιατί για εκπιμήσεις πρόκειται, σύμφωνα με τον Αμερικανό στρατηγό Mark Kimmitt- που από 46 νεκρούς τους ανέβασαν στους 54, χωρίς να εμφανίσουν ούτε ένα πτώμα, δεν επιβεβαιώθηκαν ούτε από την τοπική ιρακινή αστυνομία, που ανέφερε ότι οι νεκροί ήταν μόλις 8, μεταξύ των οποίων μία γυναίκα κι ένα παιδί και δύο Ιρανοί προσκυνητές. Το ίδιο ανέφεραν όλοι οι αιτόπτεροι πράγματα και οι ιρακινοί προσκυνητές. Τότε οι Αμερικάνοι άρχισαν να παριέθαλψαν τους πάνω από 60 τραυματίε

«Ειδικά» καθίκοντα

Από Δευτέρα θα αρχίσει να εκφωνείται στον Κορυδαλλό ο απόφασης του έκτακτου στρατοδικείου που δίκασε τους κατηγορούμενους ως μέλη της 17Ν και μέχρι το τέλος της εβδομάδας -το πολύ αρχές της επόμενης, επειδή μεσολαβεί και διήμερη αποχή των δικηγόρων- οι κατηγορούμενοι θ' ακούσουν και τα «χρόνια πολλά», όπως με πικρό χιούμορ δίλωσε προ ημερών ο Δ. Κουφοντίνας.

Το βέβαιο είναι πως σε λίγες μέρες θα έχουμε για πρώτη φορά στη χώρα μας, μετά τον εμφύλιο και τη σχετικά σύντομη περίοδο της χούντας, πολιτικούς κρατούμενους «μακράς πνοής». Πολιτικούς κρατούμενους με ποινές που θα ξεκινούν από μερικές φορές ισόβια και θα φτάνουν μέχρι τη δεκαπενταετία-δεκαετία. Πολιτικούς κρατούμενους που έχουν αποδεχτεί τη συμμετοχή τους στη 17Ν και άλλους που έπεσαν θύματα μιας κατασκευής από τις δυνάμεις της «αντιτρομοκρατίας», η οποία στους ενιά μίνες της δικαστικής διαδικασίας αποδείχτηκε εξίσου διάτροπη με άλλες ανάλογες κατασκευές που υπήρξαν στο παρελθόν.

Θα έχουμε πολιτικούς κρατούμενους που συνελήφθησαν και ανακρίθηκαν με ειδικό νομικό τρόπο, που φυλακίστηκαν σε ειδικά κελιά (γκρίζους τάφους), που δικάστηκαν από ειδικό δικαστήριο και που ετοιμάζονται να τους φυλακίσουν σε υπό κατασκευή ειδική πτέρυγα στις φυλακές της Λάρισας. Μπορεί να επιχείρησαν να τους παρουσιάσουν σαν «εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου», όμως το ειδικό καθεστώς ανάκρισης, προφυλάκισης, δίκης και φυλάκισης άλλα αποκαλύπτει. Μπορεί να διακρηύσσουν σε όλους τους τόνους ότι «π ο δημοκρατία δεν εκδικείται», όμως η πράξη αποδείχνει το αντίθετο. Η αστική δημοκρατία πετάει στα σκουπίδια το «νομικό της πολιτισμό», όταν πρόκειται να δικάσει πολιτικούς αντιπάλους. Επιδιώκει την εξόντωσή τους, για παραδειγματισμό.

Αυτό είναι ένα θέμα που δεν αφορά μόνο ένα στενό πολιτικό περιβάλλον, τον κόσμο της επαναστατικής Αριστεράς. Είναι ένα θέμα που αφορά ολόκληρο τον ελληνικό λαό και πρέπει να γίνει δική του υπόθεση. Σ' αυτό τον τόπο υπάρχει και μνήμη και κρίση. Υπάρχουν δημοκρατικά ανακλαστικά, όσχετα αν βρίσκονται σε υπνώσει. Υπάρχει πάνω απ' όλα μια κοινωνική πραγματικότητα που δείχνει ποιοι είναι οι εχθροί και ποιοι είναι οι φίλοι. Εκτός αν πιστέψουμε ότι ο ελληνικός λαός ξαφνικά θα αγαπήσει τους Αμερικανούς και τα τσιράκια τους και θα συνταχθεί με το μέρος εκείνων που λένε πως οι μεγαλύτεροι εχθροί του λαού ήταν τα μέλη των οργανώσεων ένοπλης πάλης.

Μπαίνουμε σε μια νέα πραγματικότητα κι αυτή μας επιφορτίζει με νέα καθίκοντα. Σύμμαχός μας στο κίνημα αλληλεγγύης προς τους πολιτικούς κρατούμενους είναι ο ελληνικός λαός, οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι. Σ' αυτούς πρέπει να στρέψουμε το μέτωπό μας, αυτούς πρέπει να βάλουμε στο παιχνίδι, σ' αυτούς θα στηριχτούμε. Αυτό είναι το «ειδικό» μας καθίκοντα από εδώ και πέρα.

■ Επιβεβαίωση

Το σκεπτικό του βουλεύματος με το οποίο το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης αποφυλάκισε τους 7 αναφέρει ότι αυτοί δεν είναι φυγόποινοι ή φυγόδικοι, δεν υπάρχει σε βάρος τους καταδικαστική απόφαση (λευκό ποινικό μητρώο) και αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας. Δεδομένου ότι τα δυο πρώτα επιχειρήματα ίσχυαν από την πρώτη στιγμή της προφυλάκισής τους και ήταν γνωστά στις δικαστικές αρχές, εκείνο που μας λέει το Συμβούλιο είναι ότι η αποφυλάκιση αποφασίστηκε λόγω των σοβαρών προβλημάτων υγείας που προκάλεσε στους 5 κρατούμενους η πολυήμερη απεργία πείνας. Ερχεται, δηλαδή, το Συμβούλιο και επιβεβαιώνει αυτά που γράφαμε στην «Κ». Οτι πρέπει να βάλεις σε κίνδυνο τη ζωή σου και να βλάψεις ίσως και ανεπανόρθωτα την υγεία σου, για να κερδίσεις αυτό που δικαιούσαι. Αν αυτό δε λέγεται φασιστική νοοτροπία, τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόντα τους.

■ Πελάγωμα

Φυλαγμένη τους την είχε ο Λαλιώτης των αμερικανόδουλων της κυβέρνησης και δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Τους κατηγόρησε ουσιαστικά, ότι με την εμμονή τους στη μη αποφυλάκιση των 7 και με τους εν γένει χειρισμούς τους επέφεραν πολιτική βλάβη στο ΠΑΣΟΚ και εν πολλοίς ακύρωσαν όλη την τακτική του «σκληρού ροκ», που συνίσταται στην ενεργοποίηση των αντιδεξιών ανακλαστικών. Συμπεριφερθήκατε -τους είπε στην ουσία ο Λαλιώτης- σαν τη δεξιά των χειρότερων ημερών της.

Και τί απάντησαν οι ερίφηδες; Ο μεν Φλωρίδης έκανε μια ηλιδία δήλωση («η ευαισθησία δεν είναι ολιγοπώλιο ή μονοπώλιο για κανέναν μας»), ο δε Πρωτόπαπας μια ακόμα πιο ηλίθια, σύμφωνα με την οποία ο Χρυσοχοΐδης «είχε συναντηθεί με όλες τις οργανώσεις που αγωνίζονται για τα κοινωνικά δικαιώματα και είχε διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στις κυβερνητικές ενέργειες για την επιτάχυνση των διαδικασιών. Το ότι δεν είχε δημοσιοποιηθεί αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έγινε!»

Οι άνδρωποι είναι εντελώς πελαγωμένοι, έχουν χάσει κάθε μέτρο και κάθε δυ-

νατότητα επικοινωνίας μ' αυτό που οι ίδιοι οι συνηθίζουν να αποκαλούν «κοινή γνώμη».

■ Λαμόγια

Η νεολαία ΠΑΣΟΚ αισθάνθηκε την ανάγκη να απαντήσει στον Καραμανλή που κατήγγειλε στη Βουλή ότι τα στελέχη της έχουν κατακλύσει τον κρατικό μηχανισμό, ως σύμβουλοι υπουργών και στελέχη των ΔΕΚΟ. Οι δέσεις αυτές -απάντησαν οι πασοκονέοι «είναι πολιτικές και δεν υπάρχει καμιά προοπτική μονιμοποίησής» και στη συνέχεια εξήραν τον πρωθυπουργό και την κυβέρνηση που «εμπιστεύονται στα νέα πρόσωπα δέσεις ευδύνης και ενθαρρύνουν την ανανέωση».

Χρειάζεται πολύ δράσος για να καμαρώνεις για την κατάληψη δέσεων λαμόγιων. Γιατί ο ελληνικός λαός ξέρει πολύ καλά ότι «σύμβουλος» ίσον λαμόγιο. Είναι δέσεις για τον έλεγχο και το μάζεμα του «πολιτικού χρήματος». Και μη μας ζητήσει κανείς να το αποδείξουμε, γιατί δια δυμίσουμε την φράση του μακαρίτη Κωνσταντίνου Καραμανλή: «Στην πολιτική λέγονται πράγματα που δεν γίνονται και γίνονται πράγματα που δεν λέγονται». Ας το βουλώσουν, λοιπόν, τα λαμόγια, γιατί όσο μιλάνε τόσο επιβαρύνουν τη δέση τους.

■ Μπουρούχα

Δεν υπάρχει πολύ διαφημισμένο αεροσκάφος στον κόσμο από το Air Force One, το αεροσκάφος που χρησιμοποιεί για τις μετακινήσεις του ο εκάστοτε πρό-

εδρος των ΗΠΑ. Μέχρι και τανίες έχει φτιάξει το Χόλιγουντ για να διαφημίσει το τέλειον του μηχανήματος. Και τι δεν έχουμε διαβάσει γι' αυτό σε ειδικά αφιερώματα. Οτι έχει τα πιο τέλεια τηλεπικονιανικά συστήματα, ότι είναι άτρωτο από επιδέσεις χάρη στα οπλικά συστήματα που διαδέτει, ότι μπορεί να αντιμετωπίσει ακόμα και πυραυλική επίδεση κλπ. κλπ. Ήταν τόσο αληθινή από τη διαβάσαμε κατά καιρούς που κοντέυαμε να τα πιστέψουμε. Μέχρι που χρειάστηκε να πεταχτεί ο Μπους μέχρι το Ιράκ, για να

■ Μαύρο το μέλλον

Σε μια μελέτη που παρήγγειλε η επίτροπος Διαμαντοπούλου και εκπόνησε ομάδα πανεπιστηματικών αναφέρεται ότι τα τελευταία χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση καταστράφηκαν περισσότερες δέσεις εργασίας από αυτές που δημιουργήθηκαν. Ειδικά για την Ελλάδα, οι μελητήτες σημειώνουν ότι μολονότι οι ρυθμοί ανάπτυξης είναι πολλαπλάσιοι του κοινοτικού μέσου όρου και ανώτεροι από αυτούς των ΗΠΑ, σημειώνεται ένα από τα πιο χαμηλά ποσοστά απασχόλησης και ένα από τα πιο ψηλά ποσοστά ανεργίας μεταξύ των χωρών της ΕΕ.

Αυτά βγαίνουν μέσα από τους ψυχρούς αριθμούς και δεν μπορεί να τα αμφισβήτησε κανένας. Το δέμα είναι πώς αξιολογούνται. Οι τεχνοκράτες και οι πολιτικοί που υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφάλαιου προτείνουν μεγαλύτερη «ευελιξία» στην αγορά εργασίας. Λογικό από τη μεριά τους. Εξίσου λογικό είναι, όμως, να βγάλουν και οι εργαζόμενοι τα συμπεράσματά τους. Να συνειδητοποιήσουν ότι ο σημερινός καπιταλισμός γίνεται ολοένα και πιο παρασιτικός και προπαντός ολοένα και πιο βάρβαρος. Το παλιό ιδεολόγημα, σύμφωνα με το οποίο η ανάπτυξη φέρνει μείωση της ανεργίας πρέπει πλέον να ακούγεται σαν ανέκδοτο.

καταλάβουμε ότι το άτρωτο Air Force One είναι σκέτη μπουρύχα. Νύχτα πήγε και νύχτα έφυγε ο πλανητάρχης. Γιατί; Γιατί τις προηγούμενες μέρες είχαν δει το βίντεο με μια χούφτα μαχητές της Ιρακινής Αντίστασης που μ' ένα φορητό εκτόξευτήρα χτύπησαν μεταγωγικό αεροπλάνο της DHL. Το βρήκαν στο φτερό, βέβαια, και δεν κατάφεραν να το ρίξουν, αλλά ποιος μπορούσε να εγγυηθεί στους αλαζόνες κατακτήτες ότι το Air Force One δεν θα έπειταν στην άπρακτο και δεν θα έστελναν εν τόπω χλοερώ τον πλανητάρχη μαζί με τους επιτελείς του; Νύχτα, λοιπόν, στη Βαγδάτη, για το φόβο των Ιουδαίων. Για το φόβο μαχητών που δεν μπορούν τη νύχτα να χτυπήσουν ένα αεροσκάφος (δεν διαδέουν -τουλάχιστον ακόμα- σύγχρονα αντιεροπορικά συστήματα), όμως τη μέρα χτυπάνε μια χαρά τα... υπερόπλα των Γιάνκηδων.

■ Βέβηλοι

Το 1989, επί «συγκυβέρνησης», τότε που ο Μητσοτάκης με τους Κυρκοφλωράκηδες έχτιζαν την... εδνική συμφιλίωση, το πατρικό σπίτι του Γρηγόρη Λαμπράκη στην Κερασίτσα κηρύχτηκε διατηρητέο. Από τότε μέχρι σήμερα δεν έδωσαν ούτε μια δεκάρα για να το αναστηλώσουν. Το παράτησαν στο έλεος των καιρικών φαινομένων και της φθοράς του χρόνου. Και όπως ήταν επόμενο, το παλιό χωριάτικο σπίτι άρχισε να γκρεμίζεται. Βρήκαν, λοιπόν, την ευκαιρία κάποιοι κληρονόμοι, με την κάλυψη και των τοπικών αρχών, και άρχισαν το... ξεμπάζωμα. Διαμαρτυρήθηκε το παράτημα του Περισσού που ακούει στο όνομα ΕΔΥΕΕ και η κατεδάφιση σταμάτησε. Το ερώτημα, όμως, είναι, τί έκαναν και οι ίδιοι τόσα χρόνια, για να υλοποιήθει η απόφαση περί διατηρητέου, που τυπικά πήρε κάποιος υπουργός Πολιτισμού το 1989;

■ Λαμογιά στη λαμογιά

Ο ισπανός αρχιτέκτονας Σαντιάγο Καλατράβα είναι σοβαρός άνθρωπος, όπως έχει δειχεί με τα έργα του σε όλο τον κόσμο. Ήρθε, λοιπόν, στην Αθήνα και διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα μη ολοκλήρωσης του στεγάστρου που έχει σχεδιάσει για το Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας. Στις επίμονες ερωτήσεις των δημοσιογράφων απάντησε με σαφήνεια και κατηγορηματικότητα, επικαλούμενος την εμπειρία του στη σχεδίαση και κατασκευή τέτοιων έργων: το στέγαστρο δα κατασκευαστεί έγκαιρα. Οταν, όμως, τον ρώτησαν αν δα υπάρχουν υπερβάσεις στον προϋπολογισμό του έργου, έσπευσε να δηλώσει αναρμόδιος. Αυτός είναι μελετήτης και όχι εργολάβος. Φυσικά, έχει την πείρα να καταλάβει, αλλά δεν δέλησε να χαλάσει τη δουλειά εκείνων που τον προσέλαβαν. Ξέρει πολύ καλά ότι οι καθυστερήσεις ήταν εν πολλοῖς ένα εργαλαβικό κόλπο, για ν' αρχίσουν στην τελική φάση οι λαμογιές και να φτάσει ποιος ξέρει πού το αρχικό κόστος των 70 δισ. δρχ.

■ Εκσυγχρονιστικά λαμόγια

Πρώτα συναντήθηκε ο Μπίστης με το Χρυσοχοΐδη και συμφώνησαν σε εκλογική συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΑΕΚΑ. Υστερά ανακοινώθηκε η συμμετοχή του Μπίστη και άλλων δύο ΑΕΚΑτζήδων (προς τη διόρθωση: προσοχή στο τελευταίο Α, γιατί αλλάζει τελείως το νόμα) στα ψηφοδέλτια του ΠΑΣΟΚ. Και αφού όλα είχαν τακτοποιηθεί, συγκλήδηκε και η ΚΣΕ (Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή) της ΑΕΚΑ για να συζητήσει και να εγκρίνει ή να απορίψει τη συνεργασία! Φυσικά, την ενέκρινε, αφού οι διαφωνούντες διαγράφηκαν εγκαίρως (αμέσως μετά την υφυπουργουποίηση Μπίστη), για να μη προκαλούν εμπόδια με τις διαφωνίες τους. Τόσο πολύ έχει ευτελιστεί ο ελληνικός κοινοβουλευτισμός, που παριστάνουν τους εκπροσώπους πολιτικού κόμματος μια χούφτα λαμόγια που βλέπουν εξουσία και τους τρέχουν τα σάλια.

ΓΓ: Αν κανείς αμφιβάλλει για το χαρακτηρισμό λαμόγια, ας απευδυνδεί στον κ. Μπίστη και ας του ζητήσει να δώσει στη δημοσιότητα λίστα με τις ιδιότητες που έχουν σήμερα τα μέλη της ΚΣΕ της ΑΕΚΑ. Προσοχή, όχι με τις ιδιότητες που προκύπτουν από τα πυχά τους, αλλά με τις ιδιότητες τους ως στελέχη της διοίκησης, των ΔΕΚΟ και διάφορων ΝΠΙΔ του Δημόσιου.

■ Διχάζει ο «ΚΟΝΤΟΣ»

Στο πολιτικό τμήμα της «Κ» έχουμε κοπεί στα δύο. Οι μισοί υποστηρίζουν ότι ο Παπαδεμελής έχει σαλτάρει και νομίζει ότι μπορεί να φτιάξει κόμμα που δα σταθεί στις εκλογές και οι άλλοι μισοί υποστηρίζουν ότι το 'χει μελετήσει το δέμα και δεν βαδίζει στα κουτουρού. Στοιχήματα δεν έχουμε βάλει ακόμα, αλλά μέχρι τις εκλογές δα το κάνουμε και αυτό.

Οσα έγιναν την προηγούμενη εβδομάδα στην Ευρωπαϊκή Ενωση, με την απόφαση του Εκοφίν σχετικά με τις παραβιάσεις του Συμφώνου Σταθερότητας (ΣΣ) από τη Γερμανία και τη Γαλλία και την κόντρα του με την Επιτροπή, μας δίνουν την ευκαιρία να στοχαστούμε και πάλι πάνω στη φύση και τις προσπτικές της ΕΕ. Η Ευρωλάνδη δεν είναι αυτό που την παρουσιάζουν οι ένθερμοι θιασώτες του «ευρωπαϊσμού». Και η εξέλιξη της δεν οδηγεί στη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού υπερκράτους, μιας ιμπεριαλιστικής «ολοκλήρωσης», όπως έχουν υποστηρίξει διάφοροι μαρξίζοντες θεωρητικοί. Σήμερα είναι πιο ισχυρές οι τάσεις αποκέντρωσης και όχι οι τάσεις συγκέντρωσης, παρά τη διεύρυνση, παρά το εκκολαπτόμενο ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Τις τάσεις πρέπει να τις αναζητήσουμε και να τις διαγηγνώσκει κάποιος πρωτίστως στην οικονομική βάση και όχι στο πολιτικό (θεσμικό) εποικοδόμημα. Οι τοκτικοί αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν ότι εξελίξεις σαν τις τωρινές έχουν προβλεφτεί από τούτη και άλλες στήλες της

Συνθήκη η οποία περιλαμβάνει το ΣΣ ως βασικό στοιχείο της ΟΝΕ. Αυτό έδωσε αφορμή στους γνωστούς ευρωλάγνους να μιλήσουν για «νίκη της πολιτικής επί της οικονομίας» και να ζητήσουν «περισσότερο τολμηρά βήματα στο μέλλον». Κάποιοι περισσότερο τολμηροί (ή περισσότερο θρασείς) μιλήσαν για «νίκη της κοινωνίας επί της οικονομίας». Είναι όμως έτοι;

Χρειάζεται προγματικά πολύ θράσος για να αναγρεύεις τις κυβερνήσεις σε εκπροσώπους της κοινωνίας και να τις αντιπαραθέτεις στην «οικονομία», δηλαδή στην τάξη των κεφαλαιοκρατών. Ας το διερευνήσουμε, όμως, κι αυτό (δυστυχώς, ζούμε σε μια εποχή στην οποία πρέπει ξανά να αποδείξουμε τα αυτονόητα, αφού πρώτα διερευνήσουμε αν οντως έχουμε σύγκρουση «πολιτικής» και «οικονομίας». Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, τότε στο πλευρό της Επιτροπής θα έπρεπε να στέκονταν ίσηι οι Ενώσεις των Γερμανών και των Γάλλων Βιομηχάνων, η Μπούντεσμπαν και η Γαλλική Κεντρική Τράπεζα. Οχι μόνο δεν είδαμε κάτι τέ-

οικονομίες της ευρωζώνης. (Αυτό μας επιτρέπει να κάνουμε και σχόλια για τη θεσμική λειτουργία της ΕΕ και την «πολιτική ιστότητα» η οποία υποτίθεται πως βασίζεται στην Ευρωλάνδη).

Μήπως, όμως, η γερμανική και η γαλλική κυβέρνηση οδηγήθηκαν σ' αυτή την προκλητική παραβίαση του ΣΣ εκφράζοντας όντως τις κοινωνίες των χωρών τους; Μήπως τα ελλείμματα στις δύο χώρες είναι αποτέλεσμα άσκησης μιας -οριακής- εστω-κοινωνικής πολιτικής, προκειμένου τα φτωχά κοινωνικά στρώματα να ανακουφιστούν από τις συνέπειες της κρίσης; Οποιος παρακολουθεί την πολιτική κατάσταση στην Ευρώπη γνωρίζει πολύ καλά, ότι και η συντηρητική κυβέρνηση της Γαλλίας και η σοσιαλδημοκρατική (με... πράσινους κόκκους) κυβέρνηση της Γερμανίας εφαρμόζουν ιδι-

Ενωση ληστών και όχι οραματιστών

εφημερίδας μας, ως αναπόφευκτο προϊόν της κρίσης του καπιταλισμού στις βασικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, της ενίσχυσης της ανισομετρίας στην ανάπτυξη των εθνικών καπιταλιστικών σχηματισμών και των αναγκών διαχείρισης («οικονομία») και σε βάρος του Συμβούλιου Εκοφίν («πολιτική»), θα έβρισκε ισχυρότατη αντίθεση από τα συνδικάτα των καπιταλιστών της Γερμανίας και της Γαλλίας, που αποτελούν τον βασικό πυρήνα της UNICE.

Οι κυβερνήσεις της Γερμανίας και της Γαλλίας επέβαλαν στο Εκοφίν την παραβίαση του ΣΣ όχι ενάντια στη θεληση των καπιταλιστών των δύο χωρών, αλλά σε πλήρη συμφωνία μαζί τους. Γιατί τα ελλείμματα στους κρατικούς προϋπολογισμούς των δύο αυτών χωρών προέρχονται από την προσπάθεια που καταβάλλουν οι δύο κυβερνήσεις να διαχειριστούν την κρίση πρόσφελος του κεφαλαίου. Είναι, λοιπόν, κουτοπονηρία να μιλάμε για «νίκη της πολιτικής επί της οικονομίας». Αυτό που συνέβη συνιστά νίκη του ιμπεριαλιστικού εθνικισμού επί του ιμπεριαλιστικού διεθνισμού. Οι δύο βασικές ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ, η απομονωμένη της, ο γαλλογερμανικός όξονας, παραβιάζουν κάποιον κανόνα που αυτές οι ίδιες έχουν εισηγηθεί στο παρελθόν (ποιος έχειναι ότι το ΣΣ ήταν γερμανικής έμπνευσης και μάλιστα η Γερμανία το επέβαλε εκβιαστικά στο Αμερικανικό Επιτροπή). Επειδή αυτός ο κανόνας δεν τις εξυπηρετεί σε μια ορισμένη συγκυρία. Μάλιστα, παραβιάζουν αυτόν τον κανόνα χωρίς ταυτόχρονα να τον καταργήσουν ή να ζητήσουν την έναρξη διαδικασιών για την κατάργησή του, επειδή είναι απαραίτητος για να κρατήσει σε τάξη τις άλλες και ειδικά τις πιο αιδύναμες

ΕΛΑ να δεις «αντιτρομοκράτη»

Από τον Αύγουστο έχει υποβάλει ο εισαγγελέας Μύτης την πρότασή του προς το Συμβούλιο Εφετών για την υπόθεση του ΕΛΑ, το Συμβούλιο έχει συνεδριάσει, αλλά σχετικά με το βούλευμα ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Μάλλον περιμένουν να βγει η απόφαση του έκτακτου στρατοδικείου που δικάζει τους κατηγορούμενους ως μέλη της 17N, για να δουν πώς θα λύσει κάποια κρίσιμα νομικά ζητήματα (κυρίως αυτό της διάρκειας της συμμετοχής σε «τρομοκρατική οργάνωση», αλλά και αυτό της ηθικής αυτουργίας), για να στηριχτούν νομολογιακά σ' αυτή. Φυσικά, το παρασκήνιο δουλεύει (στην ίδια στέγη εργάζονται όλοι τους), τη νομική κατασκευή την ξέρουν, πρέπει να την έχουν συζητήσει τα δύο «τιμ» (αυτό που δικάζει την υπόθεση 17N κι αυτό που θα αποφασίσει για τις παραπομπές και το κατηγορητήριο στην υπόθεση του ΕΛΑ), όμως για να τη δημοσιοποιήσουν πρέπει τυπικά να προηγηθεί η απόφαση του τρομοδικείου του Κορυδαλλού.

Τί έχουμε, λοιπόν, ως δεδομένο αυτή τη στιγμή; Έχουμε τη δικογραφία και την ογκώδη πρόταση του εισαγγελέα Μύτη (καμιά τριακοσαριά χειρόγραφες σελίδες που βγάλμε τα μάτια μας για να τις διαβάσουμε). Έχουμε ακόμα πέ-

ντε κατηγορούμενους. Τους Κώστα Αγαπίου, Ειρήνη Αθανασάκη και Αγγελέτο Κανά, που είναι προφυλακισμένοι, τον Χρήστο Τσιγαρίδα, που αποφυλακίστηκε υπό όρους για σοβαρούς λόγους υγείας, και τον Μιχάλη Καστίμη, που δεν προφυλακίστηκε.

Τί περιλαμβάνει η δικογραφία; Για τα περιβόητα «αρχεία Στάζι» και τις καταθέσεις των Μπερτ και Ολιβιέ Ντε Μαρσέλλους, που ο Διώτης είχε αποπειραθεί να τα κάνει σημαία (θυμίζουμε τη συνέντευξη ποταμού στην επίσημη βιογράφη του I. Μάνδρου, BHMAgazine, 2.3.03), γράφουμε χωριστά. Πάντως, ο εισαγγελέας Μύτης δεν τα χρησιμοποιεί καθόλου στην πρότασή του. Η δικογραφία περιλαμβάνει καταθέσεις κάποιων φαντασιόπληκτων ή ρουφιάνων (ας διαλέξουν το χαρακτηρισμό μόνο τους), που ο ίδιος ο εισαγγελέας φρόντισε να πετάξει στα σκουπίδια, γιατί διαπίστωσε πόσο ρόμπα έγιναν στη δίκη της 17N με κάπι τέτοιους μάρτυρες. Ένας «αναγνώριση» τον Τέλιο και τη Σωτηροπούλου να συμμετέχουν στην εκτέλεση του εισαγγελέα Βερνάρδου, ένας άλλος «αναγνώριση» τον Γιάννη Σερίφη (εντάξει, αυτός ταιριάζει παντού, πρέπει να το πάρουμε απόφαση!) στην επίθεση ενά-

ντια σε αστυνομικό λεωφορείο στον Περισσό και μια τηλεφωνή της «Αυριανής» «αναγνώριση» το Νώντα Σκυφτούλη ως τον κομιστή ενός φακέλου-βόμβα με παραλήπτη τον δημοσιογράφο Κυριάκο Διακογιάννη! Αυτές οι «αναγνώρισης» πετάχτηκαν στα σκουπίδια και η υπόθεση για τα συγκεκριμένα άτομα έκλεισε ποινικά.

Τί απέμεινε; Οι καταθέσεις της διαβόητης Σοφίας Κυριακίδου, πρώην συζύγου Κανά, η οποία απέδειξε προϊόντα μηνή και διόρθων τα δύστης ελεγγον να πει από κατάθεση σε κατάθεση. Είναι αιστείο και να συζητάμε για την αξιοποιία της συγκεκριμένης γυναίκας. Έχει γίνει ρόμπα αικόμα και στα τηλεπαράθυρα και τις φυλλάδες, μέχρι που βγήκε η Αντιτρομοκρατική και τη μάζεψε, για να μην «καεί» τελείως. Έχει, όμως, σημασία πώς αντιμετωπίζεται η Κυριακίδου από την «αντιτρομοκρατία». Ενώ κανονικά θα έπρεπε να είναι και αυτή κατηγορούμενη, αφού δηλώνει πως υπήρξε μέλος του ΕΛΑ, ο εισαγγελέας προτείνει να μη της απογγελθεί κατηγορία, γιατί αποχώρησε από τον ΕΛΑ το 1987, οπότε το αδίκημα της συμμετοχής έχει παραγραφεί! Γιατί, όμως, δεν ισχύει το ίδιο και για τον Χρήστο Τσιγαρίδα, που δήλωσε ότι αποχώρησε

από τον ΕΛΑ στις αρχές της δεκαετίας του 1990; Είναι φανερή η κατασκευή. Το Τσιγαρίδα, που αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ, τον θέλουν κατηγορούμενο, ενώ την Κυριακίδου τη θέλουν μάρτυρα κατηγορίας, για να μην έχουν τα καραγκιοζιλίκια που είχαν στη δίκη της 17N, στην οποία τα μοναδικά αποδεικτικά στοιχεία ήταν κάποιες ανακληθείσεις προανακριτικές ομολογίες και τρεις «μετανοημένοι» που κατέδιδαν καθ' υπόδειξη για να πέσουν οι ίδιοι στα μαλακά. Με την Κυριακίδου θέλουν να προσφέρουν τα ευεργετήματα εκ των προτέρων, αφού στη δίκη της κατάθεση και μόνο στηρίζεται η σκευαρία που έστησαν σε βάρος των Αγαπίου, Αθανασάκη και Κανά.

Μήπως, όμως, η Κυριακίδου λέει αλήθεια; Μήπως, όντως, μπήκε στον ΕΛΑ, ως σύζυγος του Κανά, και εκεί γνώρισε και τους Αγαπίου - Αθανασάκη; Την καλύτερη απάντηση νομίζουμε πως την έδωσε ένα ρεπορτάριο του Χρήστου Ζέρβα, στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Εκεί αποκαλύπτεται ότι τον Οκτώβρη του 1997, την Ειρήνη Αθανασάκη προσέγγισε πράκτορας που της εμφανίστηκε με το -προφανώς ψεύτικο- όνομα «Αλέξ Περράκης», της έδωσε 80.000

δρχ. μέσα σ' ένα φάκελο και της ζήτησε να συνεργαστούν για να κλείσουν στη φάκα τον Κώστα Αγαπίου (τώρα πλέον γνωρίζουμε ότι το όνομά του τείχησε ήδη από τα περιβόλτητα αρχεία της Στάζης και τις καταθέσεις των Ντε Μαρσέλλους). «Έχουμε πολλά σε βάρος τον Κώστα Αγαπίου - είπε ο πράκτορας - αλλά θελουμε κάποιες προσθετικές πληροφορίες από σένα, ιστορίες από τη ζωή του, ονόματα γνωστών και φίλων του. Η συνεργασία μας θα μείνει μυστική, θα σε προστατεύσουμε έχεις από μας όποια υλική αμοιβή θελεις. Μη φοβάσαι, ο ρόλος σου θα είναι βοηθητικός. Εσαι συνέβη και με μια άλλη φίλη του που έχει καταθέσει κατηγορία στη βοηθήσαμε να ξεμπερδέψει...» («Άλλη φίλη» είναι προφανώς η Μπερτ Ντε Μαρσέλλους). Η Αθανασάκη το γύρισε επιδεικτικά την πλάτη και έφυγε, πριν καν τελειώσει τη φράση του και τον άκουσε να φωνάζει: «Για τον Κώστα Αγαπίου πρόκειται, όχι αυτό που έγραψαν οι εφημερίδες, τον άλλον...».

Ο Ζέρβας στο ρεπορτάριο γράφει πως την ιστορία γνωρίζει και η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία κι επειδή δεν είναι από τους δημοσιογράφους πο-

Ποιος δεν θυμάται το θόρυβο που έγινε με τα αρχεία της Στάζη στα μέσα της δεκαετίας του '90; Ήταν τότε που ο Παπαθεμελής φώναζε ότι τον ξήλωσαν από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης για να εμποδίσουν τις παραπέρα έρευνες και ο Νηστικάκης τον σιγνοτάριζε από τον Κορυδαλλό (όπου βρισκόταν προφυλακισμένος για υπόθεση αρχαιοκαπηλίας). Από τότε τα «αρχεία» ξεχάστηκαν, μπήκαν στη ναφθαλίνη, από την ποία ανασύρθηκαν και πάλι το καλοκαίρι του 2002, όταν άρχισε η τρομούστερια από τα τηλεοπτικά κανάλια και τις σελίδες των εφημερίδων. Ήταν τότε που διάφοροι «ειδικοί» (όπως ο περιβόλτης Π. Καμμένος και μερικοί απόστρατοι αρχιμπάτασοι) μιλούσαν για τα «τουσκονιώντα δοχεία της τρομοκρατίας», τις «σχέσεις της εγχώριας με τη διεθνή τρομοκρατία» και τη «συνεργασία όλων» με την πάλαι ποτέ ανατολικογερμανική μυστική υπηρεσία, στην οποία προσδόθηκαν μυθικά χαρακτηριστικά.

Η «υπόθεση 17N» εξιχνιάστηκε και τα «αρχεία Στάζη» δεν έπαιξαν κανένα ρόλο. Άλλωστε, ξεφυλλίζοντάς τα, δεν βρίσκεις τίποτα για τη 17N, πέρα από μια αναφορά σ' ένα σημείωμα, στην οποία δηλώνεται άγνοια για τη 17N που χαρακτηρίζεται «“σταλινική” οργάνωση». Μόλις, όμως, άρχισαν οι συλλήψεις ανθρώπων που κατηγορούνται ως μέλη του ΕΛΑ, τα «αρχεία Στάζη» άρχισαν και πάλι να παίζουν στην τρομο-

πάτσα και οι «ειδικοί» να κάνουν τις αναλύσεις τους και πάλι από τα τηλεπαράθυρα. Το ρεζούμε όλων αυτών των αναλύσεων της συμφοράς ήταν ότι ο ΕΛΑ συνεργάζοταν με την οργάνωση του Κάρλος (Ιλίτσ Ραμίρες Σάντντες) και ήταν διαβρωμένος από τη «Στάζη».

Διαβάζοντας, όμως, την πρόταση του εισαγγελέα Εφετών Μύτη προς το Συμβούλιο Εφετών που θα αποφασίσει για τις παραπομπές σε δίκη των τεσσάρων συλληφθέντων (Χ. Τσιγαρίδα, Α. Κανά, Κ. Αγαπίου, Ε. Αθανασάκη) και του Μ. Καστίμη, που δεν έχει προφυλακιστεί, και τις κατηγορίες που θα τους αποδοθούν, δεν βλέπεις ούτε μια αναφορά στα «αρχεία Στάζη», ούτε ένα επιχείρημα ή αποδεικτικό στοιχείο ή εστω ένδειξη που να αντλείται από αυτά. Λες και δεν υπάρχουν. Ολόκληρη η μακροσκελέστατη πρόταση του εισαγγελέα στηρίζεται μόνο στις καταθέσεις της Σ. Κυριακίδου (πρώην σύζυγος Κανά) και στο υλικό που υπήρχε στις δικογραφίες που είχαν στηρίζει την πρότασή τους σε προφυλακίση μετά την έρευνα στην οποία ζήτησε να αναγνωσθούν!

Ας το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, το ζήτημα από τώρα, για να ξέρουμε τί μπορεί να γίνεται κατασκευασμένο, ειδικά όταν αυτά τα έγγραφα έχουν περάσει από μια μυστική υπηρεσία σε μια άλλη και έχουν υποστεί αλλεπαλληλες

πιστώσαμε ότι είναι για πέταμα. Γ' αυτό και οι διωκτικές αρχές δεν τα χρησιμοποιήσαν το 1995 (όταν τα απέκτησαν επίσημα), για να απαγγείλουν κατηγορίες κατά των Τσιγαρίδα και Αγαπίου, που αναφέρονται σ' αυτά (τους κάλεσαν σε ανάκριση, αυτοί αρνήθηκαν οποιοδήποτε σχέση και τους άφησαν ελεύθερους). Εδώ, βέβαια, υπάρχει ένα ζήτημα αρχής. Είναι δυνατόν ότι μετά την έγγραφη που προέρχονται από μυστικές υπηρεσίες να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικό υλικό σε οποιαδήποτε δικασ

κά» Θαύματα

μιλάνε στον αέρα, σημαίνει ότι έχει κάνει ρεπορτάζ και γράφει ότι γράφει. Ποιος ήταν ο «Άλεξ Περράκης» με τα άπταιστα ελληνικά; «Η κάποιος ασφαλίτης της Αντιτρομοκρατικής ή κάποιος από τους πράκτορες που εδώ και χρόνια αλωνίζουν την Ελλάδα (απ' αυτούς που έκαναν «φιλικές ανακρίσεις» αναζητώντας τον Αλέκο Γιωτόπουλο). Και γιατί επιλέχτηκε η Αθανασάκη; Λόγω της παλιάς της σχέσης με τον Αγαπίου, την οποία ουδέποτε έκρυψε και αρκετοί γνώριζαν. Αν είχε συνεργαστεί, ο Αγαπίου θα ήταν από καιρό στη φυλακή. Περιττεύει, βέβαια, να σημειώσουμε, ότι την Αθανασάκη την έχαν από τότε στο στόχαστρο και δεν την ανακάλυψαν μετά την κατάθεση της Κυριακίδου (23.5.02), η οποία υποτίθεται ότι την αναγνώρισε από φωτογραφίες που της έδειξε η Αντιτρομοκρατική.

Το ρόλο, λοιπόν, που αρνήθηκε να παιξει η Ειρήνη Αθανασάκη δέχτηκε να τον παιξει η Σοφία Κυριακίδου. Ήταν πολλά τα λεφτά -φαίνεται- για μια γυναίκα του μεροκάματου (ως καθαρίστρια δουλευει), με ελαστική συνειδηση -όπως αποδείχτηκε- και τυφλωμένη από μίσος για τον πρώην σύζυγό της. Ετοι μας προέκυψε η μοναδική μάρτυρας που έχει στείλει στη φυλακή τρεις ανθρώπους και -όπως άλλα δείχνουν- θα τους στείλει και στο εδάλιο του έκτακτου στρατοδικείου Νο 2, μ' ένα βαρύτατο κατηγορητήριο. Οι νομικοί λένε «ένας μάρτυρας = κανένας μάρτυρας», αλλά τέτοια φιλελεύθερα ποινικά οξιώματα θεωρούνται... πολυτελείες στην εποχή της φαινόμενης

ας.

■ Χοντροκομμένο στήσιμο

Η Κυριακίδου έδωσε τέσσερις καταθέσεις (δυο στον Διώτη και δυο στο Ζερβομπεάκο) και η μία κονταροχυτυπίεται με την άλλη. Στην πρώτη κατάθεση στον Διώτη, στον οποίο προσήλθε «αυθορμήτως» (23.5.02) αναφέρει ότι έκλεψε τα κλειδιά της γιάφκας της Πάτρου 51 από τον Κανά, έβγαλε αντικείμενα και μια μέρα μπούκαρε απρόσκλητη και βρήκε τον Κανά να κατασκευάζει έναν εκρηκτικό μηχανισμό με τους Αγαπίου και Αθανασάκη. Στη δεύτερη κατάθεση στον Διώτη (14.1.03) «διορθώνει» και λέει ότι τους βρήκε να φτιάχνουν τη βόμβα στην οδό Πολέμωνος στο Πλαγκράτι, όπου πάλι πήγε απροειδοποίητη. Ως δικαιολογία για την αλλαγή αναφέρει ότι έκανε λάθος επειδή «βρισκόταν σε κάποια σύγχιση». Στον Ζερβομπεάκο, όμως, (4.2.03) ισχυρίζεται ότι δεν έκανε λάθος, αλλά είπε αρχικά ψέματα «φοβύμενη τυχόν συνέπειες σε βάρος της».

Στην πρώτη κατάθεση στον Διώτη αναφέρει ότι κάποτε έφαξε κρυφά την τσάντα του Κανά και βρήκε ένα σακουλάκι με σκόνη, την οποία έδειξε σε γνωστό της και της είπε ότι ήταν εκρηκτική ύλη. Στον Ζερβομπεάκο βελτιώνει το παραμύθι: δεν έφαξε κρυφά την τσάντα, αλλά παρουσία του Κανά ειδε το σακουλάκι, αυτός της είπε ότι ήταν σκόνη για τα πόδια του, αλλά αυτή έδειξε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Ελβετοί... Τσελέντηδες

Εκτός από τα αρχεία «Στάζι», στη δικογραφία του ΕΛΑ υπάρχουν επίσης οι καταθέσεις της Μπερτ και του Ολιβιέ ντε Μαρσέλλους, οι οποίοι δηλώνουν ότι έφεραν σε επαφή τον Βάινριχ (της οργάνωσης του Κάρλος) με κάποιον Ελλήνα με το ψευδώνυμο Φιλίπ, στελέχος του ΕΛΑ, τον οποίο κατονομάζουν ως Κώστα Αγαπίου.

Πρόκειται για τους Ελβετούς... Τσελέντηδες. Για ανθρώπους που συνεργάστηκαν με τις διωκτικές αρχές (την υπόθεση χειρίστηκε η περιβόλητη εισαγγελέας Κάρλα ντελ Πόντε) και αποζημιώθηκαν με την ελευθερία τους. Αποκηρύχθηκαν την τρομοκρατία ως εγκληματική και η Μπερτ δηλώνει ότι «μετάνιωσε πικρά» για τις σχέσεις της και με τον Βάινριχ και με τον Φιλίπ.

Οι άνθρωποι αυτοί κατέθεταν για μήνες στης ελβετικές αρχές. Οι καταθέσεις τους πιάνουν πολλές σελίδες και αποκαλύπτουν ένα συνεχές παζάρι. Το όνομα του Κ. Αγαπίου πέφτει για πρώτη φορά στην κατάθεση της Μπερτ στις 23.10.94. Πέφτει από τους ανακρίτες. Ο Φιλίπ είναι ο Κώστας

Αγαπίου; ρωτάει ο ανακρίτης. «Πιστεύω ότι πρόκειται όντως για τον Κώστα Αγαπίου», απαντάει η Μπερτ. Πώς ήξερε ο ανακρίτης το όνομα Αγαπίου; Προφανώς από τα «αρχεία Στάζι». Από τα ίδια τα κείμενα της ανάκρισης είναι φανερό ότι έχει προηγηθεί το παζάρι, οι Ντε Μαρσέλλους έχουν πάρει τις εγγυήσεις τους ότι θα αφεθούν ελεύθεροι και αρχίζουν να επιβεβαιώνουν ότι όνομα τους λέει η Ντε Πόντε, η οποία αντλεί ονόματα από τα «αρχεία Στάζι».

Στις 26.6.95 οι Ντε Μαρσέλλους ανακρίνονται στη Βέρνη από τους Διώτη, Νασιάκο και Παπαγεωργίου. Λένε τα ίδια που είπαν στις ελβετικές αρχές, αλλά δείχνουν πιο «φαζελέμενο». Η Μπερτ επιβεβαιώνει το όνομα Αγαπίου και συμπληρώνει ότι το αποκάλυψε «με πολύ δισταγμό», επειδή «φοβάται λίγο για τη ζωή της!». Οταν τη ρωτούν αν είναι διατεθειμένη να ανογνωρίσει πρόσωπα από φωτογραφίες αρνείται: «Σας επαναλαμβάνω ότι δεν μπήκα στην ουσία του ζητήματος των φωτογραφών που μου έδειξε η ελβετική αστυνομία και δεν θα

απαντήσω στην ερώτηση αυτή». Στην ίδια ερώτηση ο Ολιβιέ απαντά: «Δεν θέλω να προσπαθήσω να αναγνωρίσω οποιονδήποτε, δεδομένου ότι έχει περάσει πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα και έτσι θα μπορούσα να διαπράξω σιβαρό λάθος, και για τον λόγο ότι διεξάγεται ακόμη διαδικασία στην Ελβετία».

Και αυτές οι καταθέσεις δεν χρησιμοποιούνται από τον εισαγγελέα Μύτη στην πρότασή του προς το Συμβούλιο Εφετών, όμως υπάρχουν στη δικογραφία. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, να δούμε τους ελβετούς Τσελέντηδες να κουβαλούνται κάποια στιγμή στη δίκη για να καταθέσουν. «Η -ακόμα χειρότερα- να ζητηθεί και να διαβαστούν οι καταθέσεις τους.

Θα πρόκειται για δικαστικό πραδικόπημα, γιατί οι άνθρωποι αυτοί είναι πλέον πατενταρισμένοι συνεργάτες της «αντιτρομοκρατίας», βρίσκονται υπό την προστασία των αρχών και προφανώς είναι διατεθειμένοι να ανογνωρίσουν πρόσωπα από φωτογραφίες αρνείται: «Σας επαναλαμβάνω ότι δεν μπήκα στην ουσία του ζητήματος των φωτογραφών που μου έδειξε η ελβετική αστυνομία και δεν θα

ριξιν κατηγορίας, πολύ δε περισσότερον παραπομπής και προφυλακίσεων». (Τα αποστάσματα από την απόφαση του γερμανικού Εφετείου και το βιβλίο του Νικολοδήμου είναι από έρευνα των «μυρμηγκιών» του Ιού, που δημοσιεύτηκε στη στήλη τους στην «Ελευθεροτυπία» στις 22.9.2002).

Πέρα από αυτό το ζήτημα αρχής, όμως, πρέπει να αναδείξουμε ένα άλλο ζήτημα, που μπορεί να μην έχει ποινική αξία, έχει όμως μεγάλη πολιτική σημασία. Οι παραθυρολογούντες «τρομοκρατούλογοι» και τα παπαγαλάκια της Ασφαλείας προσπάθησαν και προσπάθησαν να συκοφαντήσουν τον ΕΛΑ, παρουσιάζοντάς τον σαν μια οργάνωση που είχε διαβρωθεί από τη «Στάζι» και δούλευε για λογαριασμό της. Ουδέν πευδέστερο. Από τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία δεν προκύπτει καμιά σχέση ανάμεσα στον ΕΛΑ και τη «Στάζι». Άλλωστε, τα περισσότερα από αυτά τα έγγραφα δηλώνεται ότι έχουν κλωπεύτε από τον Γιοχάνες Βάινριχ στελέχος της οργάνωσης του Κάρλος, ο οποίος είχε συλληφθεί στην Υεμένη και παραδόθηκε στις γερμανικές αρχές. Δεν αναφέρεται δηλαδή σύτε τον Κάρλος-Στάζι. Για παράδειγμα, το έγγραφο που φέρει τον τίτλο «Πληροφορίες Χειρισμού Νο. 198/582/83 (Βερολίνο, 11 Μαΐου 1983)» αναφέρει: «Τα παρακάτω δεδομένα σχετικά με μέλη και πρόσωπα - συνδέσμους της «Οργάνωσης Διεθνών Επαναστατών» (σ.σ.

ομάδα Κάρλος), αποκτήθηκαν βάσει εργασίας πάνω σε έγγραφο υλικό, το οποίο εξασφαλίστηκε με συνομωτικά μέτρα στις αποσκευές του «Heinrich Schneider» (σ.σ. ψευδώνυμο του Βάινριχ). Υπάρχουν ακόμα αναφορές πρακτόρων και έγγραφα της «Στάζι» που αναφέρονται σε σχέσεις της οργάνωσης του Κάρλος «Σεπαράτ» με τον ΕΛΑ (βάσει κλεμμένων εγγράφων ή βάσει πληροφοριών από άλλες μυστικές υπηρεσίες) και σε καμιά περίπτωση σε σχέσεις Κάρλος-Στάζι-ΕΛΑ.

Αυτά για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας. Γιατί, κατά τα άλλα, ισχύει αυτό που αναφέραμε παραπάνω: ουδείς μπορεί να δώσει βάση σ' αυτά τα έγγραφα. Ουδείς μπορεί να κατανοήσει πώς γίνεται και σε μια λίστα με ονόματα, που συνοδεύει μια αναφορά του τμήματος Χ της «Στάζι» προς τον υφυπουργό συνταγμ. Νείλερ και αναφέρεται σε πληροφορίες από την αρχή της οργάνωσης της Στάζι, και σε καμιά έξιγη σημείωση για την προσπάθηση της Ασφαλείας της ΛΔ Τσεχοσλοβακίας για κινησίες του Κάρλος στη Μέση Ανατολή, εμφανίζονται και τα ονόματα «Αγαπίου Κωνσταντίνος (Κώστας), 27.10.47» και «Τσιγαρίδης Χρήστος, 1939», χωρίς να υπάρχει καμιά έξιγη σημείωση για το Τσιγαρίδη ή την Χρήστη Κωνσταντίνο. Ο «διώκτης της τρομοκρατίας» δεν εμφανίστηκε στον εισαγγελέα, αλλά τον ίδιο την έστειλε ο Παπαθημελής στην Επιτροπή της Στάζι. Η έπιπλη σημείωση για την Αγαπίου είναι ότι δηλώνει ότι έχει πάρει την θέση της Αγαπίου στην Επιτροπή της Στάζι. Η έπιπλη σημείωση για την Χρήστη

■ Γκαράζ για να θησαυρίζουν οι εργολάβοι

ΠΑΡΟΥΣΙΑ του διδύμου Βάσως-Ντόρας έγιναν την περασμένη Τρίτη τα εγκαίνια του γκαράζ της οδού Ριζάρη (πίσω από το Πολεμικό Μουσείο), του πρώτου από τα τέσσερα υπόγεια γκαράζ που κατασκευάζει η κοινοπραξία J&P-ΑΒΑΞ, Ελληνική Τεχνοδομική-ΤΕΒ, ΑΕΓΕΚ, BIOTEP-ΓΕΚ.

Φυσικά, το γκαρόζ των 660 θέσεων παρουσιάστηκε ως μια προσφορά στους κατοίκους και τους επισκέπτες της Αθήνας που ταλαιπωρούνται από την έλλειψη θέσεων στάθμευσης. Πόσο μεγάλη είναι αυτή η προσφορά φραίνεται από τις τιμές στάθμευσης, που είναι 5 ευρώ για μια ώρα, 1 ευρώ για τη δεύτερη ώρα και 50 λεπτά για καθημεριά από τις επόμενες ώρες. Δηλαδή, για να κάνεις μια δουλίτσα θα πρέπει να σκάσεις ένα διχλιαρό (6 ευρώ).

Η τιμή είναι τους χερή γιατί πρέπει να κονομήσουν οι εργολάβοι που κατασκεύασαν τα γκαρόζ με τη μεθόδο της «αυτοχρηματοδότησης». Βάζουμε τη λέξη σε εισαγωγικά, γιατί κάθε άλλο παρά αυτοχρηματοδότηση υπήρξε. Το δημόσιο παρασχώρησε δωρεάν το χώρο. Το δημόσιο επιδότησε με δωρεάν ζεστό χρήματα το ένα τρίτο της δαπάνης (12 εκατ. από τα συνολικά 36 εκατ. ευρώ που δήλωσαν ότι κόστισε η κατασκευή). Και βέβαια, με την προσφιλή τους μέθοδο της υπερτιμολόγησης, οι εργολάβοι έβαλαν πολύ λιγότερα χρήματα από αυτά που δήλωσαν ότι έβαλαν.

■ Αποθρασυμμένοι οι σεκιουριτάδες του Μετρό

Κακοποίησαν 79χρονο

Την κακοποίησή του από σεκιουριτάδες του Μετρό κατήγγειλε στο «Ριζοσπάστη» ο 79χρονος Δημήτρης Σιγάλλας. Το περιστατικό έγινε στις 21 Νοέμβρη στο σταθμό της Ομόνοιας. Οι σεκιουριτάδες του ζήτησαν να κάνουν έλεγχο σε δύο ταύτες που κρατούσε και όταν αρνήθηκε τον άρπαξαν, τον μετέφεραν στο σταθμό «Πανεπιστήμιο» και όταν αντέδρασε και τους ζήτησε το λόγο, του επιτέθηκαν, τον χτύπησαν και τον έδεσαν με χειροπέδες σε μια καρέκλα.

Ο ιλικιωμένος περιήλθε σε
άσχημη κατάσταση και τότε
τηλεφώνησαν στο σπίτι του
και τους είπαν ότι τον βρήκαν
πιωμένο και να πάνε να τον
πάρουν. Η σύζυγός του κα-
τάλαβε ότι κάτι άλλο τρέχει,
γιατί ο άνθρωπος δεν πίνει,

ΕΛΑ να δεις «αντιτρομοκρατικά» θαύματα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

δείγμα σε ένα άλλο άτομο που της είπε ότι ήταν εκρηκτική υλή. Και ο εμβριθής ανακριτής δεν μπήκε καν στον κόπο να της υπενθυμίσει τις αντιφάσεις ανάμεσα στις δύο καταθέσεις και να τη ρωτήσει πώς κατάφερε και πήρε δείγμα της «ύποπτης» σκόνης από τον τόσο προσεκτικό τρομοκράτη Κανά.

νες καταθέσεις της Κυριακίδου δεν υπάρχει καμιά αναφορά σε σχέσεις ΕΛΑ-17N.

Αντίθετα, γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστούν οι Αγαπίου, Αθανασάκη και Κανάς ως μέλη του «συμβουλίου» του ΕΛΑ. Αυτό στήνεται από τη δεύτερη κατάθεση (Γενάρης 2003). Είναι τότε που έχουν αρ-

Το σπήσιμο φαίνεται και από άλλες λεπτομέρειες. Στην πρώτη κατάθεση στο Διώτη είναι φυσικήρη η προσπάθεια να συνδεθούν ΕΛΑ και 17N. Είναι η επειχή που η Αντιτρομοκρατική δεν έχει τίποτα στα χέρια της και προσπαθεί να στήσει την υπόθεση με βάση τη θεωρία των «συγκοινωνώντων δοχειών». Έχουν ήδη καταλήξει στον Αλ. Γιωτόπουλο, τον Γιάννη Σερίφη, τον Κ. Αγαπίου, τον Χ. Τσιγαρίδα, τον Αγ. Κανά, την Ειρ. Αθανασάκη, ίσως και μερικούς άλλους. Εποιητικά δοκίμασαν να στελέχη της ΕΛΑ μπορεί να έχουν επιφέρει με αντίστοιχα στελέχη της 17 NOEMBPH, Αυτό το λέων, γιατί θυμάμαι ότι ο Κανάς, όταν αναφέρονταν στη 17N έλεγε «Ο ΝΙΚΗΤΑΣ». Εκείνη την περίοδο τα παπαγαλάκια της Ασφάλειας απέδιδαν το «Νικήτας»

■ Νομικό
πραξικόπεια

Πέρα από τα ανύταρκτα αποδεικτικά στοιχεία, η άσκηση δίωξης και η προφυλάκιση των Αγαπίου, Αθανασάκη, Κανά και Τογγαρίδα (που αποφυλακίστηκε για λόγους υγείας, όπως είπαμε) συνιστά από μόνη της δικαιοστικό πραξικόπεμψμα.

τό το θέμα. Στις τρεις επόμενες καταθέσεις της Κυριακίδου δεν υπάρχει καμιά αναφορά σε σχέσεις ΕΛΑ-17N.

Αντίθετα, γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστούν οι Αγαπίου, Αθανασάκη και Κανάς ως μέλη του «ουμβουλίου» του ΕΛΑ. Αυτό στήνεται από τη δεύτερη κατάθεση (Γενάρης 2003). Είναι τότε που έχουν αρχίσει να διαφαίνονται τα τεράστια νομικά αδιέξοδα με την καπηγορία της θητικής αυτουργίας σε βάρος του Αλ Γιωτόπουλου, που δεν προκύπτει από πουθενά. Ετσι, για τον ΕΛΑ δεν σκαρφίζονται τη θεωρία του αρχηγού, αλλά τη θεωρία του καθοδηγητικού οργάνου. Αυτό τους είναι απαραίτητο και για έναν πρόσθετο λόγο. Για τον ΕΛΑ δεν έχουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Δεν έχουν μαρτυρίες, δεν έχουν γιάφκες, δεν

έχουν αποτυπώματα (πραγματικά ή φτιαχτά), δεν έχουν ρημολογίες και «δωσίματα». Έχουν μόνο την ψευδομάρτυρα Κυριακίδου και αυτή πρέπει να τα πει όλα, για να μπορέσουν να παραπέμψουν όλους τους κατηγορούμενους με την «κατηγορία της «ηθικής αυτουργίας» στις διάφορες πράξεις του ΕΛΑ ή τουλάχιστον σε κάποιες από αυτές.

Γιατί ο ΕΛΑ έχει σταματήσει τη δράση του από το 1995 κι αυτό πιστοποιείται και από εκθέσεις της Αντιτρομοκρατικής, άλλα και από τις λίστες των Αμερικανών με τις «τρομοκρατικές» οργανώσεις, από τις οποίες τον έχουν αφαιρέσει. Δεν μπορεί, λοιπόν, να ισχύσει ο τρομονόμος για κανένα. Οχι μόνο για τους Αγαπίου-Αθανασάκη-Κανά, που αρνούνται την κατηγορία της συμμετοχής στον ΕΛΑ και δεν υπάρχει τίποτα που να ανατρέπει την άρνησή τους (εκτός της στημένης κατάθεσης Κυριακίδου), άλλα και για τον Τσιγαρίδα που έχει παραδεχτεί τη συμμετοχή του. Από το 1995 που σταμάτησε τη δράση του ο ΕΛΑ μέχρι το 2003 έχουν περάσει 8 χρόνια και το αδίκημα της συμμετοχής έχει παραγραφεί, γιατί τότε ήταν πλημμελήμα.

Νομικό πραξικόπημα, όμως, συνιστά και η πρόταση του εισαγγελέα Μύτη. Πρόκειται για ένα πρωτοφανές νομικό κείμενο, η συλλογιστική του οποίου θέτει σε δεύτερη μοίρα τη συλλογιστική του περιβόλου πλέον εισαγγελέα Λάμπτρου. Το κείμενο είναι καθαρά παραληρηματικό, αλλά η συλλογιστική του είναι απλή: Πιάσαμε τέσσερις από τους οποίους μόνο ο ένας παραδέχεται ότι υπήρξε για μια περιόδος μέλος του ΕΛΑ. Δεν έχουμε κανένα στοιχείο για τη συμμετοχή τους σε καμία πράξη του ΕΛΑ (άλλωστε, οι περισσότερες ενέργειες του ΕΛΑ ήταν εκρήξεις και όλοι τις έπαιρναν ειδήση μετά την έκρηξη, χωρίς να δουν ούτε σκιά). Δεν κωλώνουμε, όμως,

τους κατηγορούμε όλους για
όλα. Κι όχι μόνο αυτούς τους
τέσσερις, αλλά τους προσθέ-
τουμε και πέμπτο, τον Μιχάλη
Κασσίμη.

Πώς προέκυψε ο Μ. Καστίμης; Ξανάζεστάναμε την ξινομένη σούπα της συμμετοχής του στην απόπειρα κατά Ραυτόπουλου από την 1η Μάη. Χωρίς κανένα καινούργιο στοιχείο. Με την κατάθεση ενός φανταστόπληκτου, που υποτίθεται ότι αναγνώρισε το αυτοκίνητο του Μ. Καστίμη (τρομοκράτης να σου πετύχει! με το προσωπικό του αυτοκίνητο πήγε να κάνει εκτέλεση!), αλλά στη συνέχεια αποδείχτηκε ότι η εκτέλεση έγινε με άλλο αυτοκίνητο, κλεμμένο φυσικά. Αυτά τα ίδια στοιχεία, λοιπόν, ιδιού πως τα αξιολογεί ο εισαγγελέας Μύτης: Οι τρομοκράτες όντως χρησιμοποίησαν το αυτοκίνητο του Καστίμη, αλλά μετά που κατάλαβαν ότι τους είδε ένας μάρτυρας, έκλεψαν ένα άλλο αυτοκίνητο, του έβα-

λαν μέσα έναν κάλυκα από το ίδιο όπλο και το άφροσαν κοντά στον τόπο του συμβάντος. Ετσι, κατάφεραν να παραπλανήσουν τις αρχές. Ο δαιμόνιος Κλουζό, όμως, που

■ Νέος άνεμος λιτότητας

ΟΤΑΝ τσακώνονται οι ιπποπόταμοι την πληρώνουν τα βατράχια. Αυτό ήταν το νόημα άρθρου του Ν. Νικολάου στο οικονομικό ένθετο του «Βήματος» την περασμένη Κυριακή. Ο έμπειρος οικονομικός συντάκτης υποστηρίζει ότι εξαίτιας της πολιτικής κρίσης στην οποία μπαίνει η ΕΕ, μετά την απόφαση του Εκοφίν για παραβίαση του συμφώνου σταθερότητας από τη Γερμανία και τη Γαλλία, η οποία θα οδηγήσει σ' έναν υπόγειο πόλεμο ανάμεσα στα θεσμικά όργανα της Ενωσης, οι αιδύναμες οικονομικά χώρες, όπως η Ελλάδα, θα δεχτούν ισχυρές πιέσεις για ακόμα μεγαλύτερη λιτότητα. Ο Ν. Νικολάου αναφέρει τρία θέματα.

◆ Το πρώτο είναι ο ΦΠΑ, ο καθορισμός του οποίου αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της Κομισιόν. Το αίτημα της ελληνικής κυβέρνησης για υπαγωγή των γεωργικών μηχανημάτων και εφοδίων στο χαμηλό συντελεστή αναμένεται να αποριθεί.

◆ Το δεύτερο είναι τα επιτόκια. Αναφένεται αντιδραση της EKT η οποία όχι μόνο δεν θα ρίξει τα επιτόκια, αλλά ενδέχεται να τα αυξήσει. Αυτό θα είναι καταστροφικό για τον ελληνικό καπιταλισμό ο οποίος το επόμενα χρόνια θα μπει έτσι κι αλλιώς σε τροχιά πτώσης.

◆ Το τρίτο είναι το σημαντικότερο: η προοπτική αναθεώρησης του συμφώνου σταθερότητας. Η κοινέύθυνση της Γαλλίας και της Γερμανίας είναι σαφής: το πρόβλημα στην ευρωζώνη δεν είναι τα ελλείμματα της Γαλλίας και της Γερμανίας αλλά το υψηλό χρέος άλλων χωρών, που υπονομεύει τη σταθερότητα. Δεδομένου του ειδικού βάρους και της πολιτικής

Το ερώτημα είναι τί θα πει το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών. Θα επικυρώσει αυτούσια την πρόταση Μύτη ή θα επιδιώξει μια «πιο ήπια» εκδοχή, παραπέμποντάς τους όλους για ηθική αυτουργία, ως μέλη της καθοδήγησης του ΕΛΑ; Η πρόκληση, βέβαια, και σ' αυτή την περίπτωση θα είναι ίδια. Γιατί δεν έχουν καμιά απόδειξη ούτε για απλή συμμετοχή των Αγαπίου-Αθανασάκη-Κανά-Κασσίμη στον ΕΛΑ, πάσο μάλλον για συμμετοχή τους σε καθοδηγητικό όργανο, ακόμα κι αν υποτεθεί ότι υπήρχε τέτοιο. Και βέβαια, κανένα τέτοιο στοιχείο δεν έχουν και για τον Τσιγαρίδα.

Αν η Δικαιοσύνη λειτουργούσε με στοιχειώδη αντικειμενικότητα, κάθε δίωξη θα είχε πάνει και δεν θα ταλαιπωρούνταν τρεις άνθρωποι στην απομόνωση του Κορυφαίου θα αναζητήθουν πρωτίστως στη δημοσιονομική πολιτική. Μια πολιτική που κινείται ήδη στον αστερισμό της λιτότητας και θα οδηγήσει σε μαζική εξαθλίωση.

■ Ρατσιστικές επιθέσεις κατά αλλοδαπών στην Κοκκινιά

ΚΟΝΤΡΑ

Συνένοχη η κοινωνία «του καναπέ»

Είχαμε αναφερθεί σε προηγούμενο φύλλο της «Κ» στις όγριες επιθέσεις που δέχτηκαν πάνω από 30 πακιστανούς στην Κοκκινιά (περαστικού ή ακόμα και στα σπίτια ή στα μαγαζιά τους) από ομάδα 50 περίπου Ελληναράδων. Η «Κ» μίλησε με τον πρόεδρο και με μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας, καθώς και με ένα από τα θύματα της επίθεσης, τον Aslam Iftikhar:

«Το απόγευμα της Κυριακής 9 Νοέμβρη, πήγανα μαζί με άλλους πέντε συμπατριώτες μου προς το τζαμί που βρίσκεται κοντά στο νοσοκομείο της Νίκαιας, για την καθιερωμένη προσευχή στα πλαίσια του Ra-

μαζανιού. Καθώς περνούσαμε από την πλατεία Τριών Ιεραρχών, 50 περίπου άτομα άρχισαν να μις βρίζουν. Γύρω στις εννέα παρά, επιστρέφαμε από την προσευχή και περνώντας από το ίδιο σημείο τα ίδια άτομα μις επιτέθηκαν βρίζοντας και άρχισαν να μις χτυπούν με ξύλα, κλοτσίες και μπουνιές στο κεφάλι και σ' όλο το σώμα....»

Η επίθεση έγινε κυριολεκτικά μπροστά στα μάτια της αστυνομίας: «...Την ώρα που μις χτυπούσαν, ήταν δύο περιπολικά σταθμευμένα στην πλατεία και κανένα δεν ήρθε κοντά. Μετά ήρθαν και μις είπαν: πηγαίνετε στα σπίτια σας τώρα, είστε ασφαλείς... Μετά βέβαια,

Το θέμα απασχόλησε και τα

■ Πάνε να σκεπτάσουν την προβοκάτοια

Ψευτιές μπάτσων-υπουργού

Σε μια απελπισμένη προσπάθεια να σκεπτάσουν την προβοκάτοια που έκαναν στη Θεσσαλονίκη και να διασκεδάσουν τις εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν από την έκταση που πήγαν οι αποκαλύψεις, τις τελευταίες μέρες πριν την αποφυλάκιση των 5 απεργών πείνας πολιτικών κρατουμένων, επιδόθηκαν ο αρχηγός της μπατσαρίας Ναστάκος και ο υπουργός Φλωριδης. Εμφανίστηκαν σε κοινή συνέντευξη τύπου, για να δηλώσουν ότι καμιά προβοκάτοια δεν έγινε, καμιά σκευωρία δεν στήθηκε, κανένα σακίδιο δεν φορτώθηκε στον Σάιμον Τσάπτμαν. Αυτός -είπαν- κατηγορείται για κακούργημα, επειδή στο δικό του σελ-μπλε σακίδιο βρέθηκαν τρεις μολότοφ.

Την ίδια μέρα, ο Σουλεϊμάν Ντακντούκ (Κάστρο) περιέγρα-

φε σε ραδιοσταθμό αυτό που άλλοι γνωρίζαμε: Οι μπάτσοι κουβαλούσαν σακίδια με μολότοφ και τα μοίραζαν στους κατηγορούμενους. Ο ελληνικός λαός έχει μακρά εμπειρία για το πως στήνονται οι αστυνομικές σκευωρίες και μπορεί να καταλάβει τί έγινε. Ομως, για να μη μένουν αναπάντητα τα ψέματα του μπατσούπουργού και του μπατσαρχηγού, παραθέτουμε ένα από τα ντοκουμέντα που δείχνουν τη σύλληψη του Σάιμον Τσάπτμαν. Πρόκειται για φωτογραφία που τράβηξε ο φωτογράφος του «Ρίτερ» Γιάννης Μιτεχράκης.

Εδώ, βέβαια, η φωτογραφία είναι ασπρόμαυρη και δεν φαίνονται τα χρώματα, αλλά στην έγχρωμη φαίνονται πεντακάθαρα. Ο Τσάπτμαν έχει συλληφθεί στο βουλώσουν, λοιπόν, γιατί δεν τους παίρνει.

ρολά. Υπάρχουν φωτογραφίες που δείχνουν τους μπάτσους να τον «περιποιούνται» με τις αρβύλες τους. Το σακίδιό του είναι πεταμένο σ' ένα σωρό με σκουπιδιά (φαίνεται μέσα στον κύκλο). Στη συνέχεια τον σέρνουν μπροστά κι εκεί οι μπάτσοι αρχίζουν να κουβαλάνε πεταμένα σακίδια που μαζεύουν από κάτω. Στη φωτογραφία βλέπουμε το μαύρο σακίδιο που κουβαλάει ο ΜΑΤάς, ενώ δίπλα στο δεξί πόδι του Τσάπτμαν υπάρχει ένα άλλο σιελ-μπλε σακίδιο, ίδιο μ' αυτό που φορούσε ο Τσάπτμαν. Είναι κι αυτό ένα από τα πολλά που μάζεψαν από το δρόμο, το οποίο τώρα, μετά από τόσο καιρό, προσποθούν να το χρεώσουν στον Τσάπτμαν. Καλύτερα να το βουλώσουν, λοιπόν, γιατί δεν τους παίρνει.

Εδώ, βέβαια, η φωτογραφία είναι ασπρόμαυρη και δεν φαίνονται τα χρώματα, αλλά στην έγχρωμη φαίνονται πεντακάθαρα. Ο Τσάπτμαν έχει συλληφθεί στο βουλώσουν, λοιπόν, γιατί δεν τους παίρνει.

μπήκαν και στα σπίτια μας...»

Θα ήταν άστοχο, λοιπόν, ν' αναφωτηθούμε γιατί η αστυνομία δεν συνέλαβε κανένα από τους δράστες, ταρ' όλο που ένα από τα θύματα συγκράτησε τον αριθμό της μηχανής του ενός εξ αυτών. Εχουν κατατεθεί έξι μηνύσεις κατ' αγνώστων, κανείς βέβαια δεν ελπίζει ότι θα τιμωρηθούν οι ένοχοι. «...Δεν θα κάνουμε μηνύσεις σε συγκεκριμένους ανθρώπους, αυτούς αποκλείεται να τους βρουν....». Οι μηνύσεις κατατέθηκαν κυρίως για να καταγραφούν και επίσημα τα γεγονότα, όπως μας λέει ο πρόεδρος της Κοινότητας.

Το θέμα απασχόλησε και τα

ΜΜΕ, που... «καταδίκασαν τα γεγονότα και εξέφρασαν τον αποτροπιασμό τους», πάντα από τη σκοπιά τους. Η αιτιολόγηση που συνέδευε την είδηση ήταν πως οι όγριες αυτές επιθέσεις είχαν σαν αφορμή ένα τροχάιο με δράστη Γαλικοτανό, ο οποίος χτύπησε και άφησε αβοήθητο το θύμα του... Αλήθεια, αναφωτέαται κανείς, πώς ήξεραν τα ΜΜΕ την αιτιά της επίθεσης; Ή απλά η ειδηση-αφού δεν ήταν του τύπου «αλβανός κακοποίος», «μελαμψός δράστης», «έγκλημα με δράστη αλλοδαπό»- χρειαζόταν και ένα συμπλήρωμα για να «αιτιολογηθεί» ή... επίθεση των φασιστούδων; Αξιοσημείωτη, η εμφάνιση δημοσιογράφου από το MEGA, που με αφορμή το γεγονός πήρε συνέντευξη από μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας και παρεμπιπτόντως... ζητούσε να μάθει τη γνώμη τους για την... τρομοκρατία!!!

Αυτό όμως που αποσιωπήθηκε εντελώς από τον τύπο ήταν τόσο η ύπαρξη περιπολικών κατά τη διάρκεια της επίθεσης όσο και το ότι πολλοί περαστικοί παρακολούθησαν εντελώς αμέτοχοι τα γεγονότα. «...Εκεί γύρω είχε πολύ κόσμο, και περίπτερο είχε, αλλά κανένα δεν βγήκε...».

Βέβαια, από τους εντολοδόχους της εξουσίας, την αυτονομία και τα ΜΜΕ, δεν περιμένει κανείς τίποτα καλύτερο. Αυτό όμως που αναδεικνύει μια άλλη σοβαρή πλευρά της ιστορίας είναι η σιωπηλή ανοχή ενός μεγάλου κομπού της κοινωνίας. Το χέρι των 50 Ελληναράδων ή του εκάστοτε Καζάκου δεν οπλίζεται μόνο από τις «περιθωριακές» ρατσιστικές τους αντιλήψεις.

Οσο η κοινωνία του καναπέ «ευαισθητοποιείται» στον απόρχο και μόνο τέτοιων γεγονότων, εξαντλώντας τον αποτροπιασμό της μουρμουρίζοντας «τι ζούγλα γίναμε», όσο διοχωρίζεται, λόγω χρώματος, φυλής ή θρησκείας, από τα πιο εκμεταλλευόμενα κομμάτια της, όσο συνεχίζει να ξητίζει την ύπαρξη της πάνω στη μαύρη εργασία και στις άθλιες συνθήκες ζωής τους, θα παραμένει συνένοχη και συναυτουργός στα πιο αποτρόπαια εγκλήματα.

Οσο η κοινωνία του καναπέ «ευαισθητοποιείται» στον απόρχο και μόνο τέτοιων γεγονότων, εξαντλώντας τον αποτροπιασμό της μουρμουρίζοντας «τι ζούγλα γίναμε», όσο διοχωρίζεται, λόγω χρώματος, φυλής ή θρησκείας, από τα πιο εκμεταλλευόμενα κομμάτια της, όσο συνεχίζει να ξητίζει την ύπαρξη της πάνω στη μαύρη εργασία και στις άθλιες συνθήκες ζωής τους, θα παραμένει συνένοχη και συναυτουργός στα πιο αποτρόπαια εγκλήματα.

Η θ' αμφισβήτησουμε στην πράξη την πλαστή «εθνική» μας ταυτότητα αγκαλιάζοντας τα ταξιδιά μας αδέρφια ή θα συνεχίσουμε να ανοίγουμε δρόμο τόσο στα καθημερινά εγκλήματα της εκμετάλλευσης, όσο και στις πιο ακραίες εκφράσεις.

Ε.Λ.-Π.Ν.

Υποχρεωτική εργασία για τους ανέργους

Φυσικά, ο καπιταλιστής δεν έχει καμιά υποχρέωση να τον προσλάβει μόνιμα. Μόλις λήξει η περίοδος επιδότησης ή και πριν απ' αυτή, μπορεί να τον απολύσει, χωρίς αποζημίωση, χωρίς καμιά υποχρέωση έναντι του εργαζόμενου ή έναντι του κράτους (ΟΑΕΔ). Με τη συγκεκριμένη διάταξη πάμε πίσω και από αυτά που ισχυαν μέχρι τώρα. Μέχρι τώρα, στα προγράμματα επιδοτούμενης απασχόλησης ο εργοδότης υποχρεούνταν να απασχολεί τον επιδοτούμενο τουλάχιστον για ένα εξάμηνο. Τώρα η υποχρέωση λήγει όποτε γουστάρει ο εργοδότης.

Ακόμη, μέχρι τώρα, επιχείρηση που προσλαμβάνει επιδοτούμενους ανέργους υποχρεούνταν να μην έχει κάνει απολύσεις το απασχόλησης την αντίστοιχη περιόδου της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν. 1545/1985 για όσο χρόνο διαρκεί η επιδότηση ανεργίας. Κατά τη διάρκεια της εργασίας του, ο ποποθετούμενος αμειβείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τους λοιπούς εργαζόμενους στον εργοδότη, ανάλογα με την ειδικότητα που απασχολείται και τις ώρες απασχόλησής του. Οι αποδοχές του σε οποιαδήποτε περίπτωση δεν προέρχονται από την ανεργία, αλλά από την παρασκευή, ανάλογα με την διάρκεια της εργασίας.

Ο ανέργος δεν έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την ποποθετείση του σε μια δουλειά. Αν το κάνει, χάνει το δικαίωμα στο επίδομα ανεργίας. Η κυβέρνηση ενεργοποιεί την παραγράφο 1 του άρθρου 7 του νόμου 1545/1985, η οποία προβλέπει τα εξής: «Ο ανέργος που δεν

Ενωση ληστών και όχι οραματιστών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

εγγενές χαρακτηριστικό του και όχι κάποιο επίκτητο χαρακτηριστικό των τελευταίων δεκαετιών), έχει ως βάση εξόρμησής του το εθνικό-ιμπεριαλιστικό κράτος. Τα όποια διεθνικά πολιτικά-οικονομικά μορφώματα, όπως η ΕΕ, επικουρικά έρχονται να στηρίζουν τις επιδιώξεις του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Το εθνικό-ιμπεριαλιστικό κράτος είναι απαραίτητο για τη διεξαγωγή του ανταγωνισμού, ο οποίος δεν εξαλείφεται με το μονοπώλιο, αλλά μπαίνει σε νέες βάσεις. Γίνεται ανταγωνισμός ανάμεσα στα γιγάντια μονοπώλια για τον έλεγχο των ογκών και ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κράτη για τον έλεγχο σφαιρών επιρροής. Η τάση προς ένα παγκόσμιο κρατικο-καπιταλιστικό τραστ ενυπάρχει στο μονοπωλιακό καπιταλισμό και είναι αυτή που γεννά διεθνικά μορφώματα όπως η ΕΕ, αυτή η τάση, όμως, δεν ολοκληρώνεται, γιατί την αντιμέτωπη το σύνολο των αντιθέσεων που χαρακτηρίζουν τη μονοπωλιακή φάση του καπιταλισμού, μεταξύ των οποίων εξέχουσα θέση κατέχουν και οι διμπεριαλιστικές αντιθέσεις οι οποίες οδηγούν στην ενίσχυση και όχι στο αδυνάτισμα των εθνικών-ιμπεριαλιστικών κρατών.

Η τελευταία εξέλιξη στην ΕΕ αποτελεί ήττα του φεντεραλισμού, της αντίληψης δηλαδή που πρεσβεύει την οικοδόμηση μιας Ομοσπονδιακής Ευρώπης, και νίκη εκείνων των δυνάμεων που υποστήριζαν πάντοτε ότι η ΕΕ πρέπει να αποτελέσει ένα μόρφωμα που θα στηρίζεται στις διακυβερνητικές συμμαχίες. Τη δεύτερη άποψη υποστήριζε πάντοτε σταθερά η Βρετανία, που δεν ήθελε να εκχωρήσει κυριαρχικά (ιμπεριαλιστικά) της δικαιώματα σε μια ΕΕ ασφυκτικά ελεγχόμενη από τον γαλλογερμανικό άξονα. Την υποστηρίζει και η Σουηδία η οποία παραμένει σταθερά έξω από το ευρώ. Στην ίδια άποψη επιστρέφει τώρα (στην ουσία, γιατί τυπικά δεν πρέπει να περιμένουμε αντιφεντεραλιστικές διακηρύξεις) και ο γαλλογερμανικός άξονας, για τα δικά του συμφέροντα. Επιστρέφει από έναν άλλο δρόμο. Οχι για να αμυνθεί έναντι κάποιας επίθεσης που δέχεται, αλλά για να επιτεθεί και να επιβάλει την ηγεμονία του, σε μια συγκυρία που περνάει σιβαρά οικονομικά προβλήματα. Την εποχή που χτιζόταν η ΟΝΕ η Γερμανία άκμαζε οικονομικά και κατάφερνε να ενσωματώσει με ταχύτατους ρυθμούς την πρώην ΛΔΓ. Σήμερα η Γερμανία περνάει την πιο βαθιά οικονομική κρίση στην Ευρωζώνη και θελει να έχει λυμένα τα χέρια της για να δισχειριστεί επιθετικά αυτή την κρίση και όχι να τίθεται υπό τον έλεγχο ψευδοφεντεραλιστικών οργάνων, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Μια άλλη διάσταση, που αξίζει τον κόπο να σημειώσουμε και η οποία δείχνει την κυριαρχία του εθνικού πάνω στο διεθνές στη συγκρότηση της ΕΕ, είναι η απόφαση για τη διεύρυνση της ΕΕ, που σήμανε εγκατάλειψη της φεντεραλιστικής αρχής της εμβάθυνσης των διαδικασιών οικονομικής ενοποίησης. Το μονοπωλιακό κεφάλαιο επέβαλε αυτή τη στρατηγική, θέλοντας να ελέγξει ασφυκτικά τις αγορές των νέων κρατών-μελών. Ακόμα και ο πρωτοετής μιας οικονομικής σχολής μπορεί να καταλάβει ότι η ένταξη 10 χωρών μέσου και χαμηλού επίπεδου ανάπτυξης θα οδηγήσει σε μεγαλύτερες αποκλίσεις και θα αναστείλει σε σημαντικό

βαθμό τις διαδικασίες ενοποίησης. Αυτό, όμως, ουδόλως απασχολεί τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ και ειδικά το γαλλογερμανικό άξονα, που ουδέποτε πίστεψε στην ενοποίηση, γιατί αυτή αντίκειται στις σχέσεις κυριαρχίας στις οποίες στηρίζεται ο ιμπεριαλισμός.

◆ Η ρήξη ανάμεσα στο Εκοφίν και την ΕΕ εκφράζει, δεύτερο, τις σχέσεις κυριαρχίας και όχι πολιτικής ισότητας, που υπάρχουν στο εσωτερικό της ΕΕ. Ο φεντεραλισμός είναι ένα φάντασμα. Ενα ιδεολόγημα για προπαγανδιστική χρήση περισσότερο, αλλά και για να επιτρέπει τη θεσμική θεμελίωση των σχέσεων κυριαρχίας στο εσωτερικό της Ευρωλάνδης.

Αμφιβάλλει κανές ότι, αν στη θέση της Γερμανίας και της Γαλλίας ήταν η Ελλάδα ή η Ιρλανδία, δεν υπήρχε περίπτωση να παρθεί τέτοια απόφαση από το Εκοφίν; Θυμίζουμε χαρακτηριστικά την τύχη που είχε ελληνικό αίτημα, την περίοδο που το ελληνικό κράτος διαπραγματεύονταν την ένταξή του στην ΟΝΕ, να μην υπολογίζεται στο έλλειμμα τμήμα των πολεμικών δαπανών, επειδή αυτές είναι ιδιαίτερα αυξημένες λόγω των ελληνοτουρκικών προβλημάτων. Ήταν η Γερμανία εκείνη που έκοψε το βήχα των διαπραγματεύοντας της ελληνικής πλευράς, ξεκαθαρίζοντάς τους ότι το άριο του 3% για το έλλειμμα είναι αδιαπραγμάτευτο (το περιστατικό σημειώνει ο τότε διαπραγματευτής και νυν πρόεδρος της Εμπορικής Τράπεζας Γιάννης Στουρνάρας, σε δήλωσή του στο «Βήμα της Κυριακής», 30.11.03).

Στο εσωτερικό της ΕΕ οι σχέσεις είναι σχέσεις κυριαρχίας και υποταγής, που διαμορφώνονται με βάση το μοναδικό κριτήριο που γνωρίζει για τη διαμόρφωση σχέσεων ο ιμπεριαλισμός: τη δύναμη του κεφαλαίου. Είναι γνωστό πως τα τελευταία χρόνια, ειδικά μετά τη διαμόρφωση της ΟΝΕ, από τη θεομική λειτουργία της ΕΕ αφαιρέθηκαν στοιχεία πολιτικής ισότητας (όπως ήταν το δικαίωμα του βέτο) και εισήχθησαν στοιχεία ανισότητας, όπως είναι οι ειδικές πλειοψηφίες. Είναι ακόμα γνωστό πως στο Σύνταγμα της ΕΕ, που ετοιμάζει η γνωστή επιτροπή υπό τον Ζισκάρ Ντ' Εστέν, αυτή η τάση εμφανίζεται περισσότερο ενισχυμένη. Μάλιστα, όλοι προεξοφλούν, μετά και την τελευταία εξέλιξη, ότι αποκλείται η έγκριση του Συντάγματος να ολοκληρωθεί επί ιταλικής προεδρίας, μέχρι τα τέλη του χρόνου, επειδή οι τάσεις απόκλισης έχουν ενισχυθεί και νέα αιτήματα αναμένονται να τεθούν από διάφορες κατευθύνσεις.

Εκείνο που απέδειξε η απόφαση του Εκοφίν είναι πως οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις έχουν τον τρόπο (τη δύναμη) να επιβάλουν αυτό που θέλουν, να συμπεριφέρονται εκβιαστικά και αλαζονικά και να μην υπολογίζουν τίποτα πέρα από τα δικαίωτα συμφέροντά τους. Το παζάρι που γίνεται κάθε φορά είναι παζάρι ανόλογα με τη δύναμη και όχι παζάρι με βάση αρχές και οράματα, φεντεραλισμούς, ευρωπαϊσμούς και άλλες τέτοιες παπαριές.

◆ Η ρήξη ανάμεσα στο Εκοφίν και την Επιτροπή αποκάλυψε, τέλος, πως η πολιτική λειτουργία της ΕΕ δεν έχει καμιά σχέση με τα συμφέροντα των εργατών και των λαών της Ευρωλάνδης. Σημειώσαμε και παραπάνω ότι τα σχετικά υψηλά ελλείμματα στη Γερμανία και τη Γαλ-

λία δεν οφείλονται σε άσκηση κοινωνικής πολιτικής από τις κυβερνήσεις τους. Οφείλονται στη μείωση των φορολογικών εσόδων, λόγω της μείωσης της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά και των φορολογικών ελαφρύνσεων προς τις επιχειρήσεις, και στην προσπάθεια τόνωσης της εσωτερικής ζήτησης, για να πάρει κάπτως μπροστά η παραγωγή (χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι οι έκτακτες επιχορηγήσεις μεγάλων επιχειρήσεων στη Γαλλία, που βρίσκονται υπό την απειλή της κατάρρευσης). Μόνο η «Agenda 2010», το πρόγραμμα αντεργατικών αναπτρών και μέτρων λιτότητας, που πρωθεί η κυβέρνηση Σρέντερ και έχει ξεσηκώσει κινητοποίηση από τα γερμανικά συνδικάτα, είναι αρκετό για να μας αποδείξει πως ύψημα κοινωνικής πολιτικής δεν ευθύνεται για την αύξηση του ελλείμματος.

Αλλωστε, το ΣΣ δεν περιέλαβε ποτέ κοινωνικούς δείκτες. Οι προτάσεις ορισμένων αστορεφορμιστών του «ευρωπαϊσμού» να προστεθεί στους δείκτες του ΣΣ τουλάχιστον ένας δείκτης-όριο για την ανεργία, απορρίφηκαν χωρίς συζήτηση από το σύνολο των κυβερνήσεων. Η κοινωνική διάσταση ούτε περασε ποτέ από το μυαλό τους και βέβαια ουδέποτε θα ήθελαν να έχουν στο πρόγραμμά τους ένα βαριδί όπως ο δείκτης-πλαφόν για την ανεργία.

Τα παραπάνω οδηγούν αβίαστα στο συμπέρασμα, ότι η παραβίαση του ΣΣ από τη Γερμανία και τη Γαλλία και η, μεσω εκβιασμού, υποχρέωση και των υπόλοιπων κυβερνήσεων σε αποδοχή αυτής της θεομικής παρανομίας, δεν είχε ως κίνητρο την υπεράσπιση μιας -οριακής έστω- εθνικής κοινωνικής πολιτικής, αλλά μιας εθνικής οικονομικής πολιτικής στην υπηρεσία του μονοπωλιακού κεφαλαίου.

Οι τελευταίες εξελίξεις «φωτογραφίζουν» για πολλούς τη χαρακτήρα της ΕΕ. Πρόκειται για ένα διακρατικό συνασπισμό, υπό την ηγεμονία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της ευρωπαϊκής ηπείρου, ο οποίος όχι μόνο δεν εξαλείφει τους κρατικούς ανταγωνισμούς, όχι μόνο δεν οδηγείται προς την ομοσπονδία, αλλά αντίθετα διατηρεί στο ακέραιο αυτούς τους ανταγωνισμούς οι οποίοι μάλιστα οξύνονται σε περιόδους κρίσης. Αυτό έχει φανεί πιο καθαρά στη ζήτηση της ιρακινής κυβέρνησης, με το οποίο επιτοχύνεται η σχετική διαδικασία με στόχο τη νομιμοποίηση της κατοχής και την αποκλιμάκωση της ιρακινής αντίστασης. Παρόλο που το σχέδιο αυτό επικυρώθηκε από το διορισμένο από τους Αμερικανούς Κυβερνητικό Συμβούλιο στις 15 του Νοέμβρη, η τύχη του θεωρείται αιβέβαιη, καθώς έχει προκαλέσει σοβαρές αντιδράσεις από την ηγεσία των Συπών, ολλανδές και έντονες αντιθέσεις στις γραμμές του ίδιου του

No Olympic Games in fucking Thessaloniki

✓ Η κυβέρνηση και η Αγγελοπουλίνα προσπαθούν να μας πείσουν ότι η προετοιμασία για την Ολυμπιάδα συνεχίζεται χωρίς προβλήματα και ότι τα έργα θα είναι έτοιμα στην ώρα τους, όμως η οικονομική κατάσταση που επικρατεί στον ελληνικό αθλητισμό δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας. Καθημερινά είναι τα δημοσιεύματα στον αθλητικό και τον πολιτικό τύπο που κάνουν λόγο για ένα ατελείωτο χάος στα οικονομικά των Ομοσπονδιών, χωρίς κανένας να ξέρει πώς και αν θα βγουν οι Ομοσπονδίες από το τούνελ. Ας μην ξεχνάμε και την κυνική δίλωση του Λιάνη, στην οποία μεταξύ άλλων ανέφερε: «Δεν υπάρχουν χρήματα από τη νέα χρονιά. Σε τελική ανάλυση ο ελληνικός στίβος είναι 10ος στον κόσμο και τι έγινε λοιπόν αν πάει 15ος». Η δήλωση αυτή επιβεβαιώνει το μεγάλο οικονομικό πρόβλημα που υπάρχει.

Αν και το οικονομικό εμφανίζεται σαν το μοναδικό πρόβλημα που απειλεί την επιτυχημένη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων και ανησυχεί όσους έταξαν εαυτόν στην επιτυχία της «εθνικής υπόθεσης», είναι κάτι παραπάνω από σήγουρο ότι τα όποια προβλήματα προκύψουν δεν θα οφείλονται σ' αυτό. Υπάρχουν παρά πολλοί τρόποι να βρεθούν φράγκα και θα βρεθούν όσα χρειαστούν, αφού άλλο πράγμα είναι να βρεις τα φράγκα και άλλο να τα πληρώσεις. Άλλωστε, ούτε αυτοί θα τα πληρώσουν (από την δική μας τσέπη θα βγουν τα φράγκα για να πληρωθούν οι εργολάβοι και τα λαμπόγια) και πολύ περισσότερο ούτε κυβέρνηση θα είναι για να υποστούν τις συνέπειες και το πολιτικό κόστος από την «πείνα» που θα πέσει μετά την Ολυμπιάδα. Τα μεγάλα ζόρια θα υπάρχουν μετά το τέλος και τότε θα πέσει και το μεγάλο κλάμα.

Η διοίκηση του ΣΕΓΑΣ με κάποιες πρώτες εκτιμήσεις που έχει κάνει καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι χορηγίες σύμφωνα με τα πιο αισιόδοξα σενάρια από το 1 δισ. θα πέσουν στα 300 εκατομμύρια. Ανάλογη είναι η κατάσταση και στα υπόλοιπα αθλήματα και όποιος πρόλαβε, πρόλαβε. Κλείνουμε τα θέμα για σήμερα με δυο ειδήσεις από το χώρο του στίβου που επιβεβιώνουν τις οικονομικές δυσκολίες. Η πρώτη: ορισμένοι αθλητές που μετείχαν στο διεθνές μήτινγκ «Βαρδινογιάννεια» έχουν πάρει ακάλυ-

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πτες επιταγές

από τους διοργανωτές, οι οποίοι αναφέρουν ότι περιμένουν ακόμη τα χρήματα από τη ΓΓΑ για να τους πληρώσουν. Η δεύτερη ειδηση είναι από τον ΣΕΓΑΣ, η διοίκηση του οποίου είναι έτοιμη να κάνει σύμβαση για τις αιματολογικές εξετάσεις των αθλητών για δυο φορές το χρόνο. Από τις λίγες γνώσεις που έχω στην Ιατρική (δεν επι-

✓ Το κλίμα της εσωστρέφειας επιστρέφει πάλι στην ΑΕΚ και οι όποιες αισιόδοξες προβλέψεις για την πορεία της ομάδας πάνε περίπατο. Στην ΑΕΚ, εκτός από το οικονομικό, το διοικητικό και το γηπεδικό πρόβλημα, προσπαθούν να βρουν και το ρουφιάνο. Με-

που θα σταματούσε η ομάδα για φαγητό και την έπειση στους παίχτες, χωρίς όμως να έχουμε ιδιαίτερα παραπράγματα, εκτός από κάποιους καφέδες και μερικά γαμόσταυρα.

Η κατάσταση στην ΑΕΚ γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη (η στήλη αναλογιζόμενη τις ευθύνες της για τη λανθασμένη, όπως αποδείχτηκε, εκτίμησή της), και οι όποιες εξελίξεις στην ομάδα θα συνδυαστούν με τις εξελίξεις στο θέμα του γηπέδου. Οι φίλοι της ΑΕΚ ετοιμάζονται για νέο συλλαλητήριο, αυτή τη φορά υπό την αιγίδα της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, στις 15 Δεκέμβρη, με σόχο πλέον να βρεθεί πολιτική λύση, αφού και η νέα απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου της Ν. Φιλαδέλφειας ήταν αρνητική και απέρριψε την πρόταση Γρανίτσα. Οσο για τα οικονομικά δεδομένα στην ομάδα, αφεί και μόνο το σχόλιο παίχτη της ΑΕΚ για τις υποσχέσεις που έδωσε ο Στάθης στη συνάντηση που είχε με τους παίχτες: «Επρεπε να τον είχαμε μαγνητοφωνήσει τον Οκτώβριο, αφού τις ίδιες υποσχέσεις μας έδωσε και τότε».

Πάπιας

Υ. Ο τίτλος του σημερινού σημειώματος είναι παράφραση του συνθήματος που υπήρχε στο πανό των οπαδών του ΠΑΟΚ στον αγώνα που έδωσε η ομάδα τους στην Ουγγαρία για το ΟΥΕΦΑ, το οποίο φαίνεται στην φωτογραφία που υπάρχει στην στήλη. Σύσσωμος ο δημοσιογραφικός εσμός μιλησε για προκλητική, εμετική και αντεθνική συμπεριφορά από τους οπαδούς του ΠΑΟΚ και ορισμένοι απαίτησαν την παραδειγματική τιμωρία αυτών που το έφτιαξαν και το ανάρτησαν στην εξέδρα (για τη πώς θα γίνει αυτό δεν είπαν κουβέντα, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι η μαλακία στη χώρα μας είναι κεκτημένο των πολλών). Δεν έχει περάσει καρός που ο τίτλος της στήλης ήταν και πάλι σύνθημα των ΠΑΟΚτζήδων κατά της Ολυμπιάδας και ο σχολιασμός που έχουμε να κάνουμε είναι και πάλι ο ίδιος. Τούμπα μάγκες προσπαθείτε να γίνεται καρντάσια, αφού η αντίθεσή σας με την Ολυμπιάδα είναι στην ουσία η αρρωστημένη κόντρα που έχετε με «την Αθήνα» και τίποτα παραπάνω.

τρέπω ειρωνικά σχόλια για την επιστημονική μου κατάρτιση), εξετάσεις δυο φορές τον χρόνο κάνουν οι συνταξιούχοι για να δουν αν έχουν ανέβει τα τριγλυκερίδια και το σάικχαρο. Μήπως για τους αθλητές απαιτούνται περισσότερες φορές, κύριοι της διοίκησης του ΣΕΓΑΣ;

τά την ήττα στον Πύργο από τον Πανηλειακό και τις έντονες αποδοκιμασίες των οπαδών, αποφασίστηκε η ομάδα να αλλάξει το δρομολόγιο της ώστε να αποφευχθούν ανεπιθύμητες συναντήσεις. Η αλλαγή του δρομολογίου έγινε, χωρίς να φέρει όμως αποτελεσμα, αφού μια ομάδα οπαδών έμαθε το μέρος

Η «Κ» ήταν εκεί:

Α.Ο. Παναθηναϊκός - Α.Ο. Παγκρατίου 0-3 (Α1 Βόλει Ανδρών)

Μπροστά σε 40 περίπου οπαδούς του, που έκαναν αισθητή την παρουσία τους στον «Τάφο του Ινδού», το Παγκράτι πέτυχε μία από τις μεγαλύτερες νίκες στην ιστορία του, στην πρεμιέρα του δεύτερου γύρου του πρωταθλήματος. Οι μαυροκόκκινοι, με πολύ καλή τακτική στην άμυνα, με καλό σέρβις και με τεράστια ψυχραιμία στο τέλος κάθε σετ (καταλυτική ήταν η παρουσία του Τσέχου διαγώνιου Ντάλιμπτορ Πόλακ που τελείωσε όλες τις κρίσιμες επιθέσεις), όταν οι πράσινοι πίεζαν για να ανατρέψουν την κατάσταση, κατάφεραν να αποσυντίσουν τον Παναθηναϊκό που είχε σοβαρές ελλείψεις (έπειταν τρεις παίχτες από τη βασική του επτάδα), έφτασαν σχετικά εύκολα στη νίκη και απέδειξαν ότι δίκαια αποτελούν την ευχάριστη έκπληξη του πρωταθλήματος. Οσοι αισχολούνται με το άθλημα πιστεύουν ότι το Παγκράτι είναι έτοιμο να κατατάξει την έξοδο του στην Ευρώπη, από την πρώτη κιόλας παρουσία του στην μεγάλη κατηγορία μετά από 33 χρόνια, όμως στη γειτονιά της Αθήνας ο στόχος παραμένει ο ίδιος, δηλαδή η είσοδος στην οχτάδα, ώστε να αποφύγουν τα play out. Την επαύριο της νίκης δεν έχει αλλάξει κάτι στην καθημερινότητα της ομάδας, αφού το προπονητικό team συνεχίζει με αμείωτη ένταση και χωρίς εφησυχασμό τη δουλειά του, οι παίχτες, μετά το ξεφάντωμα τη βραδιά της νίκης, προσγειώθηκαν στη σκληρή προγματικότητα και συνεχίζουν να χόντρισουν αρκετό ιδρώτα στο γήπεδο και, όπως συμβαίνει από την αρχή της χρονιάς, οι ROSSONERI ζουν τις ανεπανάληπτες στιγμές που τους προσφέρει η ομάδα τους, ελπίζοντας ότι θα ζήσουν πολύ καλύτερες στο μέλλον, συνοδεύοντας την σάρωση της ΑΕΚ στην Ευρώπη, στην ουσία την αρρωστημένη κόντρα που έχετε με «την Αθήνα».

■ Τζαφάρ Πανόχι Κόκκινο Χρυσάρι

Ενα ακόμα αξιόλογο δεήμα του ιρανικού κινηματογράφου που συνεισφέρει στο παζλ της εικόνας που προσπαθούμε να συγχατίσουμε για το σύγχρονο Ιράν. Μια χώρα με σημαντική καπιταλιστική ανάπτυξη, που στο εσωτερικό της μαίνονται οι κοινωνικές αντιθέσεις τις οποίες προσπαθούν να καλύψουν οι φερετζέδες και οι υποκριτικός λόγος των μουλάδων. Αν και η πολιτική απουσίας, στην πραγματικότητα είναι παρούσα με τον τρόπο της σ' όλες τις ιρανικές τανίες που έχουμε δει τελευταία. Οπως λέει και ο Τζαφάρ Πανόχι «η δύναμη και ο πλούτος των τείνουν να συγκεντρώνονται σε μια πλευρά, ενώ η ταπείνωση και η στέρηση αφήνονται για την άλλη πλευρά».

Στο «Κόκκινο Χρυσάρι» βλέπουμε οικριβώς αυτό: Ενας ασήμαντος ανθρωπάκος παραδίδει πίτσες κατ' οίκον. Μελογχολικός, μοναχικός και ταπεινωμένος, έρχεται μόνιμα αντιμέτωπος με την υποκρισία των θεσμών αλλά και με την πιο απίστευτη χλιδή πίσω από τις πόρτες των πλούσιων γειτόνων. Μέχρι που μέσα σ' ένα κοσμηματοπωλείο θα γράψει ο ίδιος το τέλος των διαδρομών του και της μιζέριας του. Με μια αφήγηση τόσο απλή που σχεδόν βλέπει ουδέτερα τους χαρακτήρες και τις καταστάσεις και μια αισθητική τόσο λιτή που απορρίπτει καθετί το περιττό, ο Πανόχι καλεί το κοινό του να συμμεριστεί την αλήθεια των ηρώων του.

Πάντως, αξίζει να σχολία

Τόσο μικρά τάχετε, λοιπόν...

Αποφάσεις και... καπνοσακούλες

Η επανάσταση δεν φυλακίζεται, ο αγώνας τώρα συνεχίζεται!

◆ Κάποιοι «λοιδώρησαν» τη φράση «γέννηση της άκρας αριστεράς». Είναι δεδομένη η αποστροφή τους προς τα άκρα. Νομίζω κυρίως ότι τους χαλάρει τη σούπα και (βεβαίως, βεβαίως) οι άνθρωποι ενδιαφέρονται για την προσωπική τους ανέλιξη και το μαγαζάκι τους.

◆ Το άρθρο του Παντελή Ν. στο «ZOOM» μου θύμισε ένα τίτλο από «Τα παιδιά της γαλαρίας»: «Για τον δικό τους πόλεμο που συνεχίζεται και τον δικό μας που δεν λέει ν' αρχίσει».

◆ Πολλοί δρόμοι προς το «εγώ». Λίγοι (ακόμα) και ψηλαφητοί προς το «μεμέρις»...

◆ «Αυτορργανωμένα γλέντια»: εντάξει, είπαμε να το χέσουμε, όχι να το ξεφτίλισουμε!

◆ «Η Ελλάδα αλλάζει ταχύτητα», έλεγε το σύνθημα στα (πρόσφατα) εγκαίνια του δρόμου Μεταμόρφωσης-Ελευσίνας. Και τί να τρώμε, δηλαδή; πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη ή (όπως συνήθως) «όπισθεν»;

◆ «Βία και αναρχία στο μεταπολεμικό Ιράκ» (ΕΤ-1, ειδήσεις, Κυριακή βράδυ, 23 και 45). Μέσα!

◆ 79 αμερικανοί στρατιώτες νεκροί στο Ιράκ το Νοέμβρη. (Τόσο λίγοι;)

◆ Empire State Building: πωλούνται οικόπεδα και διαμερίσματα (με αντιαεροπορική θωράκιση).

◆ Κατά τη δίωρη παραμονή του στο Ιράκ ο Μπους ήταν χειρισμένος απ' το φέρετο του (σύμφωνα με την τηλεοπτική του εικόνα) ή τον πόνογαν τα δόντια του;

◆ Οχι μόνον ανθρωπάκια οι «πνευματικοί τραγοί»: μορφωμένα ντουβάρια είναι.

◆ AIDS = Annihilation - Imperialism

lism (Down with) Syndrome.

◆ Μια «ομορφιά» εμφανίστηκε σε φύλλο των βρετανικών (TIMES) με την μορφή σχολίου (Τετάρτη 5/11/2003) και... καπτάκι μετά από τέσσερις μέρες ΟΛΕΣ (;) οι κυριακάτικες εφημερίδες στην Ελλάδα (9/11/2003) δημοσίευσαν τη γνωστή μπατσοδιαφρήμιστηδού, λοιπόν, το (ελαφρά σχολιασμένο) σχόλιο: «Λαϊκή αστυνομία» (πως λέμε λαϊκή εξουσία, λαϊκή οικονομία κ.λπ.).

«Η λογοδοσία αξίζει, περισσότερο όμως αξίζει η περιστολή της εγκληματικότητας». (Οχι απλώς πάνω χέρι - κάτω χέρι, πλέον. Παράδειγμα η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ανθρώπου από γουρούνια στις ΗΠΑ- ειδήσεις ΕΤ1, 1/12/2003).

«Η φιλοσοφία που εννοείται στην πρόταση του Υπουργείου Εσωτερικών σχετικά με την μεταρρύθμιση στην αστυνομία πρέπει να γίνεται με την συνοίνεση του λαού παρά να επιβάλλεται πάνω του, σύμφωνα με τις δηλώσεις του Υπουργού Εσωτερικών». Ο σκιώδης υπουργός Εσωτερικών, συντριμμικός Ολίβερ Λέτγουν, συμφωνεί πως η αστυνομία θα πρέπει να λογοδοτεί στους εκλεγμένους τοπικούς αντιπροσώπους». (Η λύση είναι μία, κι άλλη αστυνομία).

«Όμως και ούτοι άνδρες» (η τελευταία λέξη είναι σίγουρη;) «κινδυνεύουν να δώσουν έμφαση στην εκλογιμότητα και όχι την αποτελεσματικότητα. Είναι απολύτως σωστό να γίνει προσπάθεια επαναπροσέγγισης-επανασύνδεσης της αστυνομίας με το λαό. Την περασμένη εικοσαετία, οι νέες ευθύνες και οι αυξανόμενα εκλεπτυσμένες μέθοδοι παρακολούθησης εγκληματιών έδειξαν ότι η αστυνομία δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το έγκλημα χωρίς την συμμετοχή της κοινωνίας.

Η αστυνομία που χρειάστηκε να αντιμετωπίσει την τρομοκρατία, να προστατεύσει τα παιδιά, να (αντιμετωπίσει) την διακίνηση ναρκωτικών και το λαθρεμπόριο δεν διέθετε πολύ χρόνο για περιπολίες. Εποιητικός επιπλέον ο πολιτικός προστασίας της αστυνομίας στην Ελλάδα δεν είναι έτοιμη για την προστασία των αιτιολογικών αρχές -εν μέρει ή συνολικά- από τους πολίτες. Αυτό θα πρωθυπότερος την νομιμότητα των αιτιολογικών αρχές -εν μέρει ή συνολικά- από τους πολίτες. Αυτό θα πρωθυπότερος την νομιμότητα των αιτιολογικών αρχές -εν μέρει ή συνολικά- από τους πολίτες.

Οι προτάσεις του κ. Μπλάνκετ αποτελούν οναμφίβολα ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Το να λογοδοτούν οι αστυνομικές αρχές στο λαό είναι ένας στόχος που αξίζει να επιπευχθεί. Όμως ο πλέον σημαντικός στόχος είναι η περιστολή του εγκλήματος».

◆ Καλά, το άτομο δεν παιζεται: «...για ν' αναπτυχθεί ο παγκόσμιος προγραμματισμός της παραγωγής και της διανομής των αγαθών... με βάση τις ανάγκες της ανθρώπινης κοινωνίας, της φύσης και του σύμπαντος». (από το «Πρωτομαγιάτικο μανιφέστο 2003 της γεν. γραμματείας της Ποσαδικής 4ης διεθνούς» - περιοδικό «Κομμουνιστική Ενότητα», φ. 44, Μάρτης-Μάρτης 2003). Και πολύ... διαπλανητική σκέψη! (Ε, ρε, τι κάνει η μετακίνηση απ' τα λιόσια στην Ανοιξη...).

λαός θα σπεύσει να ελέγξει μελη (της αστυνομίας) σε ίσο βαθμό (που το κάνει) όσον αφορά την τοπική επιπροπή εκπαίδευσης; Και η σχέση εθνικής αστυνομίας και τοπικών αιτιολογικών θα είναι σαφής και συνεργάσιμη; Το τοπικό είναι εξίσου σημαντικό με το εθνικό καθώς και όλοι οι δεσμοί μεταξύ τους. Η αμφιβολή υπευθύνωτης δεν αποτελεί την μοναδική αιτία της δυσαρέσκειας του λαού προς το σύστημα απόδοσης δικαιούσης που αφορά το έγκλημα. Υπάρχουν πολύ σοβαρά διοικητικά ζητήματα που εξηγούν τις ανησυχητικές διαφορές δράσης των διαφορετικών αστυνομικών δυνάμεων. Στο Λονδίνο η Ομοσπονδία Αστυνομικών έχει σοβαρές αντιρρήσεις με την Μητροπολιτική Αστυνομία όσον αφορά τον αυδημένο αριθμό αστυνομικών που περιπολούν.

Οι προτάσεις του κ. Μπλάνκετ αποτελούν οναμφίβολα ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Το να λογοδοτούν οι αστυνομικές αρχές στο λαό είναι ένας στόχος που αξίζει να επιπευχθεί. Όμως ο πλέον σημαντικός στόχος είναι η περιστολή του εγκλήματος».

◆ Καλά, το άτομο δεν παιζεται: «...για ν' αναπτυχθεί ο παγκόσμιος προγραμματισμός της παραγωγής και της διανομής των αγαθών... με βάση τις ανάγκες της ανθρώπινης κοινωνίας, της φύσης και του σύμπαντος». (από το «Πρωτομαγιάτικο μανιφέστο 2003 της γεν. γραμματείας της Ποσαδικής 4ης διεθνούς» - περιοδικό «Κομμουνιστική Ενότητα», φ. 44, Μάρτης-Μάρτης 2003). Και πολύ... διαπλανητική σκέψη! (Ε, ρε, τι κάνει η μετακίνηση απ' τα λιόσια στην Ανοιξη...).

Βασιλής

τεύεται το φίλο της κόρης της...

■ Αντριού Στάντον:

Ψάχνοντας το Νέο

Ενα ψάρι αναζητά το παιδί του που έχει καταλήξει στο ενυδρείο ενός οδοντογιατρού. Θεωρείται από πολλούς ένα από τα καλύτερα καρτούν όλων των εποχών και σήμερα είναι η καλύτερη παιδική ταινία που θα βγει την Χριστουγεννιάτικη περίοδο.

■ Κλαρκ Τζόνσον

S.W.A.T. Επίλεκτη Ομάδα Κρούσης

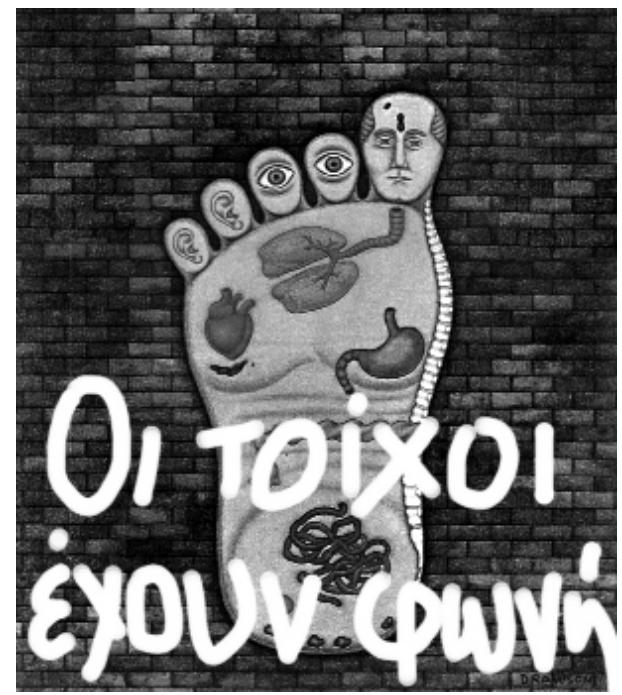
Ειαματική αστυνομική περιπέτεια που βασίστηκε σε τηλεοπτική σειρά της αμερικανικής τηλεόρασης τη δεκαετία του 70. Το σενάριο: Βαρώνος ναρκωτικών υπόσχεται αφοιβή 100 εκατομμυρίων δολαρίων σε όποιο τον απελευθερώσει από τα χέρια των ομοσπονδιακών αστυνομικών.

■ Τζέιμς Αιβορι

Το διαζύγιο

Δυο αμερικανίδες στο Παρίσι μπλέκουν σε φόνους, αυτοκτονίες και διαζύγια ερχόμενες σε αντίθεση με την ευρωπαϊκή νοστροπία. Πλήρως αποτυχημένη κωμωδία από τον Τζέιμς Αιβορι που υπογράφει τη χειρότερη ταινία της καριέρας του.

Ελένη Σταματίου

◆ Βόμβες στη Βαγδάτη, βόμβες στη Ραμάλα, Μπους, Σαρόν, έρχεται κρεμάλα (σύνθημα στις διαδηλώσεις ενάντια στην εισβολή στο Ιράκ)

Οραίο το συνθηματάκι. Άλλα σήμερα αικούγεται καλύτερα, ρε παιδιά. Παρόλο που τις βόμβες τις βάζουν άλλοι. Δεν είναι λοιπόν το πρόβλημα η βόμβα, για της βάλουμε ένα STOP και να μετατρέψουμε τον κόσμο σε κήπο των περιστεριών. Είναι ποιος την χρησιμοποιεί, γιατί και ενάντια σε ποιον. Βόμβες πολλές ζητώνται οι αγωνιστές στη Βαγδάτη. Για να σημάνει η ώρα της λευτεριάς, της τιμής και της περηφάνιας. Αν ήθελαν περιστεράκια θα ήταν ευτυχισμένοι δουλοί. Πριμόνε όμως να είναι ελεύθεροι πολιορκημένοι. Γέμισε ο κόσμος προβοκάτορες.

◆ Εργαζόμενοι στην κλωστοϋφαντουργία, στον ιματισμό και το δέρμα. 26 (1), (παρένθεση δική μας), 27 (2), 28 (3), 30 (4) Νοέμβρη και 1 (5), 2 (6), 3 (7) Δεκέμβρη 2003 (μη μπερδέψουμε και τη χρονιά) Ψηφίζουμε για συνδικάτο αντίπαλο δέος στην επίθεση εργαδοσίας, κυβέρνησης, ΕΕ (Συνδικάτο Εργατούπαλλήλων Κλωστοϋφαντουργίας, Ιματισμού, Δέρματος Ν. Αττικής).

Αυτά να βλέπετε όλο

■ Χαρίζουν τα πρόστιμα στους καταπατητές

Νέα γενιά μεγαλοκαταπατητών

Η προκλητική απόφαση της κυβέρνησης να χαρίσει ουσιαστικά τα πρόστιμα στους καταπατητές δημόσιων δασικών εκτάσεων, με τροπολογία που προστέθηκε στο δασοκτόνο νομοσχέδιο, έστηκε δικαιολογημένα ασύλο. Εκείνο, όμως, που δεν τονίστηκε όσο έπερπετείνει πώς με την απόφαση αυτή ανοίγει ουσιαστικά ένας νέος φράλος κύκλος και υπογράφεται η ληξιαρχική πράξη γέννησης μιας νέας γενιάς μεγαλοκαταπατητών που ξέρουν πλέον ότι η πράξη τους θα μείνει αιτιώρητη.

Την Πέμπτη το πρώτο δασοκτόνο νομοσχέδιο ψηφίστηκε στην Ολομέλεια της Βουλής μετά από δωδεκάρωρη συζήτηση. Είναι πια γνωστό, ότι με το δασοκτόνο νομοσχέδιο, που έγινε νόμος παρά με τις ψήφους μόνο των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, επιχειρείται ο αποχαρακτηρισμός πάνω από 40 εκατ. στρέμματων δάσους και δασικής γης. Ο ίδιος ο επινευστής και από τους κύριους συντάκτες του δασοκτόνου νόμου Β. Γιωτάκης, σε έγγραφο που έχει γράψει το 1996 για λογαριασμό του πρώτην υπουργού Γεωργίας Σ. Τζουμάκα, ισχυρίζόταν ότι από τα 75 έως 80 εκατ. στρέμματα γης που χαρακτηρίζονται ως δάση μόνο τα 33 εκατ. είναι προγματικά δάση. Ομολογούσε δηλαδή στην ουσία την πρόθεσή τους να αποχαρακτηρίσουν από 42 μέχρι 47 εκατ. στρέμματα δάσους και δασικής έκτασης! Ο κύριος αυτός έγινε γνωστός στο πανελλήνιο μετά την αποκάλυψη του πρώην βουλευτή του Συναπτικού Β. Αποστόλου ότι μαζί με άλλους δασολόγους έχει φτιάξει οικοδομικό συνεταιρισμό για να καταπατήσει δάση και δασικές εκτάσεις.

Στις 28 Νοέμβρη και ενώ είχε ολοιληφθεί η συζήτηση και ψήφιση του δασοκτόνου νομοσχέδιου, με συνοπτικές διαδικασίες, η κυβέρνηση κατέθεσε αιφνιδιαστικά τροπολογία με την οποία καταφέρει στην ουσία τα πρόστιμα που είχαν επιβληθεί σε μεγαλοκαταπατητές που είχαν κτίσει παράνομα τις βίλες τους σε δάση και δασικές εκτάσεις. Το αιφνιδιαστικό της κυβερνητικής κίνησης αποδεικνύεται από το ότι στο δασοκτόνο νομοσχέδιο που στις 8 Οκτώβρη είχε δώσει στους αγροτικούς συντάκτες είχε συμπεριλάβει διάταξη (παρ. 5 άρθρο 21), σύμφωνα με την οποία ανακολούνταν τα πρόστιμα, αν μέσα σε έξι μήνες από την ψήφιση του νόμου είτε παρέδιαν τα αυθαίρετα κτίσματα στο δημόσιο είτε προχωρούσαν στην κατεδάφισή τους. Τί μεσολάβησε και άλλαξε άρδην η μεταχείριση των καταπατητών; Πρέπει ακόμη να

σημειεύουμε, ότι σε επανειλημμένες ερωτήσεις μας κατά την διάρκεια των απανωτών συνεντεύξεων του υπουργού Γεωργίας για το δασοκτόνο νομοσχέδιο, σχετικά με το αν σκέπτεται να νομιμοποιήσει τα αυθαίρετα, μας απαντούσε μονότονα διαβάζοντάς μας τη συγκεκριμένη διάταξη και παραπέμποντάς μας στην υπουργό ΠΕΧΩΔΕ Β. Παπανδρέου που χειρίζεται το θέμα της νομιμοποίησης των αυθαίρετων. Τέλος, σημειεύουμε ότι η συγκεκριμένη διάταξη ψηφίστηκε την Πέμπτη 27 Νοέμβρη, στην τελευταία συνεδρίαση της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής της Βουλής.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκανε και κάτι ακόμη, πριν καταθέσει αιφνιδιαστικά την τροπολογία αυτή. Μεδόδευσε έτσι τα πρόγματα ώστε να εμφανίσει την τροπολογία σαν απαίτηση του σώματος των βουλευτών της Διαρκούς Επιτροπής. Εβαλε τον κυβερνητικό βουλευτή I. Διαμαντίδη, κατά την πρώτη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής, να θέσει ζήτημα ότι έχουν επιβληθεί υπερβολικά πρόστιμα στους κατοίκους της Σαλαμίνας και να ζητήσει να έρθει τροπολογία στην Ολομέλεια της Βουλής για να ρυθμιστεί το ζήτημα. Δεν ήταν τυχαία η επιλογή ούτε του Διαμαντίδη ούτε των «καταπατητών» της Σαλαμίνας. Το ΠΑΣΟΚ ήθελε να φορτίσει συναισθηματικά το κλίμα, για να επωφεληθούν οι μεγαλοκαταπατητές του Διόνυσου και άλλων περιοχών της Αττικής όπου οι βίλες έχουν φυτρώσει σαν τα μανιτάρια. Τη σκυτάλη πήραν οι κυβερνητικοί βουλευτές Δ. Πιπεργιάς (πρόεδρος της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής) και Π. Κρητικός (πρώην αντιπρόεδρος της Βουλής). Αυτοί έφτιαξαν το κατάλληλο κλίμα για να τοσιπτήσει έστω και ένας τριτοκλασάτος βουλευτής της ΝΔ και βρέθηκε ο Β. Τσίπρας.

Ο υπουργός Γεωργίας που μεθόδευσε την κίνηση των τριών κυβερνητικών βουλευτών δεν έχασε την ευκαιρία να θέσει και ο ίδιος θέμα κατάθεσης τροπολογίας. Παραθέτουμε απόσπασμα από την πρώτη παρέμβασή του: «Υπάρχει και το πρόβλημα του νόμου που και εσείς δεν τον έχετε αρνηθεί, τον ν. 998/79. Αυτός ο νόμος επιβάλλει αυτά τα πρόστιμα. Το έχουν οι συνάδελφοι άλλα δεν λένε τίποτα και το προσπερνούν. Ομως, πρέπει να πάρουν θέση. Τουλάχιστον ένας συνάδελφός σας (σ. εννοεί προφανώς τον νεοδημοκράτη Β. Τσίπρα) είπε ότι συμφωνεί με τον κ. Κρητικό και με τον κ. Διαμαντίδη. Η Βουλή επιτέλους να δώσει μια

λύση σ' αυτό το πρόβλημα. Είμαι έτοιμος, βλέποντας τη διακομιτική συναίνεση, να καταθέσω διάταξη που θα δώσει λύση».

Ο δασοκτόνος υπουργός Γεωργίας εκφράζει τη δυσφορία του για το γεγονός ότι τα πρωτοκλασάτα στελέχη της ΝΔ, και ιδιαίτερα ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος Γ. Σαλαγκούδης «ξέρουν αλλά δεν λένε τίποτα και το προσπερνούν! Προφανώς, η τοποθέτηση του Β. Τσίπρα δεν τον ικανοποιεί και κάνει έκλιψη στα πρωτοκλασάτα στελέχη να κάνουν το πρώτο βήμα, για να ανταποκριθεί ο ίδιος καταθέτοντας τη σχετική τροπολογία: «είμαι έτοιμος βλέποντας τη διακομιτική συναίνεση να καταθέσω διάταξη».

Ο παραπάνω αναφερθήκαμε στην παρ. 5 του άρθρου 21, που προβλέπει ότι για 6 μήνες αναστέλλονται τα πρόστιμα και ότι μέσα σ' αυτό το διάστημα θα πρέπει οι καταπατητές είτε να κατεδαφίσουν τα αυθαίρετα κτίσματα είτε να τα παραδώσουν στο δημόσιο. Η διάταξη αυτή ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή, αλλά δεν γνωρίζουμε αν ψηφίστηκε στην Ολομέλεια της Βουλής. Αν λοιπόν η διαδικασία της κατάρτισης είναι τόσο σύντομη, τότε γιατί να μπει αυτή η σφρήγη διάταξη που προβλέπει ότι μέσα σ' ένα εξάμηνο τα αυθαίρετα κτίσματα θα πρέπει είτε να καταστραφούν είτε να παραδοθούν στο δημόσιο; Μήπως γιατί η διαδικασία θα είναι μακρόχρονη, αφού, όπως είπαμε, θα ξανακαταρτιστούν και οι δασικοί χάρτες των 341 ΟΤΑ;

Οι παρεμβαίνοντες κυβερνητικοί βουλευτές μήτραν μόνο για τις καταπατησίες και τα πρόστιμα μικροκαταπατητών σε υποβαθμισμένες περιοχές της Αττικής κ.α. Δεν έρουν άραγε, ότι υπάρχουν και δεκάδες χιλιάδες μεγαλοκαταπατητές και ότι τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν είναι μικρά σχετικά με την έκταση και την αξία της δασικής έκτασης και του δάσους που καταπάτησαν; Γιατί δεν έκαναν αναφορά στις τοποθετήσεις των τριών κυβερνητικών βουλευτών, του υπουργού Γεωργίας και του Γ. Σαλαγκούδη για το ζήτημα των πρόστιμων. Τελικά ο ΣΥΝ δεν τοσιπτήσει και ο Γ. Δρυς αναγκάστηκε να κάνει την ανάγκη φιλοτιμία και να καταθέσει στις 28 Νοέμβρη την τροπολογία, την οποία συνυπέγραψε και ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Ν. Χριστοδούλακης.

Η τροπολογία προβλέπει ότι «η βεβαίωση, εκτέλεση και είσπραξη των πρωτοκόλλων, αναστέλλεται μέχρι την κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών». Είναι τόσο ανεκδίηγος ο υπουργός Γεωργίας που έφτασε στο σημείο να υποστηρίξει, ότι η αναστολή αυτή θα είναι προσωρινή, γιατί πολύ σύντομα θα ολοκληρωθεί η κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών. Το είπε αυτό σε γνώση του ότι φεύγεται και να γιατί.

Από το 1999 που άρχισε η σύνταξη των δασικών χαρτών συντάχθηκαν οι δασικοί χάρτες 741 ΟΤΑ, έκτασης 6,1 εκατ. στρέμματων (5,5% της συνολικής έκτασης) και απ' αυτούς μόνο οι 211 ελέγχθηκαν από τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες και βρίσκονται στα συρτάρια του υπουργού Γεωργίας εδώ και ένα χρόνο. Μέσα σε τέσσερα χρόνια χαρτογραφή-

θηκε, χωρίς να έχει επικυρωθεί από τον υπουργό Γεωργίας, μόλις το 5,5% της συνολικής έκτασης. Με την αλλοιγή όμως του ποσοστού συγκόμβωσης (δασοκάλυψης), θα πρέπει και αυτοί οι 341 χάρτες να ξανακαταρτιστούν. Πλόσιος χρόνος θα απαιτηθεί για την αναθεώρησή τους; Πλόσια χρόνια θα απαιτηθούν για να καταρτιστούν οι χάρτες του υπόλοιπου 94,5% της έκτασης της Ελλάδας;

Παραπάνω αναφερθήκαμε στην παρ. 5 του άρθρου 21, που προβλέπει ότι για 6 μήνες αναστέλλονται τα πρόστιμα και ότι μέσα σ' αυτό το διάστημα θα πρέπει οι καταπατητές είτε να κατεδαφίσουν τα αυθαίρετα κτίσματα είτε να τα παραδώσουν στο δημόσιο. Η διάταξη αυτή ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή, αλλά δεν γνωρίζουμε αν ψηφίστηκε στην Ολομέλεια της Βουλής. Αν λοιπόν η διαδικασία της κατάρτισης είναι τόσο σύντομη, τότε γιατί να μπει αυτή η σφρήγη διάταξη που προβλέπει ότι μέσα σ' ένα εξάμηνο τα αυθαίρετα κτίσματα θα πρέπει να καταστραφούν είτε να παραδοθούν στο δημόσιο;

Οι παρεμβαίνοντες κυβερνητικοί μήτραν μόνο για τις καταπατησίες και τα πρόστιμα μικροκαταπατητών σε υποβαθμισμένες περιοχές της Αττικής κ.α. Δεν έρουν άραγε, ότι υπάρχουν και δεκάδες χιλιάδες μεγαλοκαταπατητές και ότι τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν είναι μικρά σχετικά με την έκταση και την αξία της δασικής έκτασης και έτσι δεν θα υφίσταται ζήτημα καταπατησής και επιβολής προστίμων.</